

LÄNSSTYRELSEN ÄLVSBORGS LÄN

Naturvårdsenheten

1985:2

LÖVSKOGSINVENTERING I TRANEMO KOMMUN 1984

Margareta Blomgren

Charlotta Lekemo

NATURINVENTERINGAR I ÄLVSBORGS LÄN

Naturinventeringar utförs av länsstyrelsen i syfte att erhålla ett bättre underlagsmaterial för den fortlöpande naturvårdsplaneringen.

Föreliggande arbete - Lövskogsinventering i Tranemo kommun - utfördes huvudsakligen under år 1984 av biologerna Margareta Blomgren och Charlotta Lekemo på uppdrag av länsstyrelsen.

Författarna är ensamma ansvariga för rapportens innehåll, varför detta ej kan åberopas som länsstyrelsens ståndpunkt.

Länsstyrelsen
Naturvårdsenheten

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. INLEDNING

2. MATERIAL OCH METODER

- 2.1. Tillvägagångssätt
- 2.2. Förklaring till beskrivningarna
- 2.3. Grunder för naturvärdesbedömningen

3. RESULTAT

- 3.1. Antal tolkade bestånd
- 3.2. Allmänt om lövskogen i Tranemo kommun
- 3.3. Kortfattad beskrivning av de olika skogstyperna
 - 3.3.1. Björkskog
 - 3.3.2. Blandskog med ädellövinslag
 - 3.3.3. Ekskog
 - 3.3.4. Blandskog av trivallöv
 - 3.3.5. Alskog
 - 3.3.6. Bokskog
 - 3.3.7. Björkhage
 - 3.3.8. Hage med blandade lövträd
 - 3.3.9. Ekhage
- 3.4. Resultat av naturvärdesbedömningen
- 3.5. Kontrollmöjligheter

4. LITTERATURLISTA

BILAGOR

- Bilaga 1 Beskrivningar av bestånden
- Bilaga 2 Artlista
- Bilaga 3 Fältprotokoll
- Bilaga 4 Översiktskarta i skala 1:50 000 (i fickan på 3:e pärmsidan)

1. INLEDNING

Denna inventering är en del av en länstäckande inventering som har som mål att kartlägga lövskogsutbredningen i länet. Vi har utfört inventeringen på uppdrag av länsstyrelsen i Älvsborgs län. Fältarbetet gjordes i november och december 1984. En del bestånd återbesökte vi under våren 1985 för att titta på våraspekten. Tranemo kommun ligger i sydöstra delen av länet inom södra barrskogsregionen. Den största arealen är bevuxen med barrskog. Lövskogarna förekommer på klimatiskt och näringsmässigt bättre jordar.

2. MATERIAL OCH METODER

2.1. TILLVÄGAGÅNGSSÄTT

Vid inventeringen har vi börjat med att från flygbilder kartera lövskogen. Vi har använt svartvita pankromatiska flygbilder och svartvita IR-flygbilder i skala 1:30 000. Bilderna är tagna under sommarhalvåret 1982. Vid bildtolkningen har vi använt ett stereoskåp, Wild aviopret APT 1, som förstorar upp till 15,5 gånger. De karterade bestånden har sedan ritats in på en kopia av en topografisk planeringskarta över kommunen i skala 1:50 000. Endast lövskogsbestånd större än ca tre hektar har tagits med.

I fält har vi sedan kontrollerat bestandsgränserna och förtryckta fältprotokoll har fyllts i.

Vid efterarbetet har en noggrann inritning av bestånden gjorts från flygbilden, och med hjälp av erfarenheterna från fält, till kopior av ekonomiska kartblad i skala 1:20 000.

2.2. FÖRKLARING TILL BESKRIVNINGARNA

Vi har först delat in bestånden i skog, betad skog och hage. Skogarna har vi i sin tur delat in i sex olika skogstyper:

<u>Ekskog:</u>	Minst 50 % av totala grundytan av träden i beståndet ska utgöras av ek.
<u>Bokskog:</u>	Minst 50 % av totala grundytan av träden i beståndet ska utgöras av bok.
<u>Blandskog med</u>	Minst 50 % av totala grundytan av träden i beståndet ska utgöras av lövträd
<u>Ädellövinslag:</u>	och inslaget av ädla lövträd ska minst vara 10 %.
<u>Alskog:</u>	Minst 50 % av totala grundytan av träden i beståndet ska utgöras av klibbal.
<u>Björkskog:</u>	Minst 50 % av totala grundytan av träden i beståndet ska utgöras av björk och eventuellt ädellövinslag ska vara mindre än 10 %.
<u>Blandskog av</u>	Minst 50 % av totala grundytan av träden i beståndet ska utgöras av lövträd
<u>triviallöv:</u>	och inte uppfylla kraven för någon annan grupp.

Betade skogar har vi delat in i samma skogstyper som ovan. När vi delat in bestånden i skog och betad skog har vi utgått från det som utgör den största delen i beståndet.

Bland hagarna har vi skiljt på ekhage, björkhage och hage med blandade lövträd. För att ett område ska kallas hage krävs att beståndet betas och har hagmarkskaraktär d.v.s. har ett glest trädskikt, sparsamt med buskar och föryngring, och ofta dominans av gräsarter i fältskiktet. Vidare gäller för:

Ekhage: Minst 70 % av totala grundytan av träden ska utgöras av ek.

Björkhage: Minst 70 % av totala grundytan av träden ska utgöras av björk.

Hage med blandade lövträd: Minst 70 % av totala grundytan av träden ska utgöras av lövträd.

Vi har i stort följt den indelning som tidigare använts av vid lövskogsinventeringar i länet. Det bör påpekas att denna indelning skiljer sig från kriterierna på ädellövskog i ädellövskogslagen. Där ska 70 % sammantaget utgöras av lövträd varav minst 50 % är ädla lövträd för att kallas ädellövskog.

Förutom det trädslag som dominerar har vi nämnt övriga förekommande arter i trädskiktet. För att beskriva hur stor del som utgörs av respektive art har vi använt termerna; enstaka, litet inslag, inslag, stort inslag och mycket stort inslag. Litet inslag utgörs av ungefär 5 %, inslag av 10-15 %, stort inslag 20-30 % och mycket stort inslag 35-45 % av totala grundytan i beståndet.

För att beskriva trädens grovlek har en relativ skala använts. Varje trädslag har bedömts för sig som klint, medelgrovt eller grovt. En grov ek har alltså inte samma diameter som en grov björk. För att kallas träd måste höjden vara mer än fem meter. Är det lägre än fem meter kallar vi det föryngring. Till buskar räknas endast s.k. äkta buskar som t.ex. hassel, en, brakved och hägg.

Fältskiktet har delats in i örttyp, örtristyp och ristyp. Örttyp är synonymt med ängstyp, och ristyp med hedtyp. Vi har i fältskiktet angett dominerande arter och arter som är ovanliga, sällsynta eller karaktäristiska för en viss skogstyp. Markfuktigheten har angetts som torr, frisk, fuktig eller våt.

För att få en bild av hur orörd skogen är har vi noterat förekomst av gamla träd, lågor, torrakor, bohål och bon. Även förekomst av småbiotoper som bäckar, strandkant och stenblock har tagits upp i beskrivningarna. Ingrepp, av människan, i naturen i form av vägar, kraftledningar, diken och skogsvårdande åtgärder som gallring och röjning har noterats.

I slutet av varje beståndsbeskrivning anges om beståndet berörs av ädellövskogslagen. Där anges också ytterligare arter som tagits upp i tidigare inventeringar och som vi inte har med.

2. 3. GRUND FÖR NATURVÄRDESBEDÖMNINGEN

I varje bestånd har vi gjort en naturvärdesbedömning. Bestånden har delats in i tre olika klasser: I, II, III där I har högst naturvärde. De kriterier vi har tagit hänsyn till vid indelningen är orördhet, skogskontinuitet, storlek och hur vanlig skogstypen är.

3. RESULTAT

3.1. ANTAL TOLKADE BESTÅND

Från flygfotona tolkade vi **234 bestånd**, Efter fältkontroll och efterarbete återstod **167 bestånd** med beskrivningar. Detta beror på att bestånd har strukits p.g.a. att de feltolkats från flygbilderna. T.ex. kan hela eller delar av bestånden ha utgjorts av barrskog eller haft för stort barrinslag för att kallas lövskog.

I några fall har skogen utgjorts av slyskog lägre än fem meter. I ett par fall har delar av bestånden varit avverkade. Resultaten redovisas i beståndsbeskrivningarna (se bilaga 3) och på kartor. De olika skogstyperna och naturvärdesbedömningen redovisas på var sin planeringskarta i skala 1:50 000. Den exakta avgränsningen av bestånden redovisas på ekonomiska kartblad i skala 1:20 000.

3.2. ALLMÄNT OM LÖVSKOGEN I TRANEMO KOMMUN

Den mesta lövskogen finns i kommunens norra delar. T.ex. vid Torpasjön och Yttre Åsunden. Även vid Daltorp, Hulared och i sluttningarna ned mot Sämån växer rikligt med lövskog. I resten av kommunen är lövskogsbeståndet relativt jämt utspridda.

En ungefärlig uppskattning visar att den sammanlagda arean av de lövskogsbestånd som ingår i denna inventering är 760 ha. Av detta är cirka 340 ha björkskog och ca 120 ha ekskog. Hagmarkerna utgör en relativt stor andel av den sammanlagda lövskogsarealen: cirka 150 ha. Det bör påpekas att totala lövskogsarealen i kommunen är mycket större än ovan angivna siffror eftersom endast bestånd som är större än 3 ha har medtagits i inventeringen.

Lövskogsbestånden i kommunen har visat sig vara ganska små. En genomsnittlig storlek på de inventerade bestånden är cirka 4,5 ha.

3.3. KORTFATTAD BESKRIVNING AV DE OLIKA SKOGSTYPERNA

3.3.1. Björkskog

Björkskogen är den vanligast förekommande lövskogstypen i kommunen. **80 st björkskogsbestånd** finns med i inventeringen. Av dessa är 21 st till största delen betade. De här 80 bestånden upptar en yta av cirka 340 ha. Björkskogarna är ofta unga och igenväxningsstadier på före detta odlad eller betad mark. Ett exempel på detta är nr 58 vid Assarp. En del bestånd är in sprängda i barrskog och växer på mycket fuktig mark. T.ex. nr 155. I flera bestånd finns ingrepp såsom diken.

I björkskogarna är det vanligt med inslag av andra trädslag som gran och tall. Även inslag av asp, al och ek förekommer. Föryngringen brukar främst utgöras av gran. I de betade skogarna är föryngringen vanligen sparsam och fältskiktet domineras av gräs. Vide, brakved och en hör till de vanligaste buskarna i björkskogen. Fältskiktet är ofta av fuktig örtristyp med älgört, grenrör, hallon, blåtåtel och slidstarr som dominerande arter. Fältskiktet kan också vara friskt och domineras av rödven, blåbär, kruståtel och tuvtåtel. En värdefull björkskog är nr 15 vid Hulared. Där finns inom ett område bl.a. rikligt med blåsipppa och inslag av ek.

3.3.2 Blandskog med ädellövinslag

13 st bestånd som utgörs av blandskog med ädellövinslag finns med i inventeringen. Av dessa är 3 st till största delen betade. De 13 bestånden upptar en yta av cirka 90 ha. I de flesta bestånden dominerar björk i trädskiktet och det är eken som står för inslaget av de ädla lövträden. Ofta finns också inslag av gran och tall. Föryngringen utgörs främst av gran. En och hassel är de vanligast förekommande buskarna. Fältskiktet är för det mesta av frisk ristyp. Kruståtel och blåbär brukar vara de dominerande arterna.

I flera av bestånden finns äldre medelgrova träd. Exempel på sådana värdefulla bestånd är nr 3 lite norr om Torpa och nr 34 vid Grysjön. I detta senare bestånd växer lunglav på många träd, vilket tyder på lång skogskontinuitet.

3.3.3. Ekskog

I kommunen finns 16 st ekskogar varav 5 st är betade. Totalt upptar ekskogarna en areal på cirka 120 ha. Ofta finns inslag eller stort inslag av björk. Även inslag av gran och asp finns. Föryngringen utgörs främst av ek, men även av gran, rönn och asp. Hassel är oftast den dominerande busken i ekskogarna men även en och brakved finns. Fältskiktet är oftast av frisk ristyp med kruståtel, rödven och blåbär som dominerande arter. I flera bestånd är fältskiktet av frisk örtristyp, i några av frisk örttyp. Bl.a. finns harsyra smultron, blåsippa vitsippa och tuvtåtel. I delar av några av ekskogarna är trädskiktet glest. Gamla grova eller medelgrova ekar ingår ofta i dessa skogar. Småbiotoper i form av lågor, bohål, torrakor och stenrösen förekommer. I tre av ekskogarna växte lunglav. Exempel på ekskogar med gamla grova träd är bestånd nr 9 på Torpanäset. Hedekskogen vid Mossebo kyrka, bestånd nr 86, är ett exempel på en annan typ av ekskog i kommunen. Där är alla träd klent, och beståndet är ganska homogent.

3.3.4. Blandskog av triviallöv

Sex st bestånd har förts till denna grupp. De täcker en yta på cirka 30 ha. I dessa skogar växer ofta al, björk och ibland asp. Inslaget av gran är vanligtvis stort. Föryngringen utgörs främst av gran, al och björk. Buskskiktet domineras i de flesta av dessa bestånd av videbuskar och brakved. De vanligaste fältskiktstypen är fuktig örtristyp. Älgört, tuvtåtel och humleblomster är några av de vanligaste arterna. Även rödven, kruståtel, blåbär och skogsfräken är allmänt förekommande. Ett värdefullt triviallövs-skogsområde nr 113 vid Daltorp. Detta bestånd är relativt stort och variationsrikt.

3.3.5. Alskog

Fyra st bestånd som till största delen utgörs av alskog finns med i inventeringen. Dessa upptar en yta på cirka 20 ha. Förutom al finns i trädskiktet inslag av gran. Dessutom förekommer ofta björk, sälg, asp och ask. Föryngringen utgörs av gran. För det mesta finns inget buskskikt. Fältskiktet är oftast av fuktig örttyp. Älgört och humleblomster är de dominerande arterna. Även majbräken, tuvtåtel, hallon och harsyra är vanligt förekommande. I ett av bestånden växte gullpudra och i ett annat växte besksöta. Ett, som vi bedömt det, värdefullt alskogsbestånd är nr 110 vid Dalstorp.

3.3.6. Bokskog

Två bokskogar har vi funnit i kommunen. De är 5 respektive 4 ha stora. Den ena ligger vid Bokhultet norr om Dalstorpasjön och den andra ligger vid Rude öster om Store-Malen. Båda skogarna tillhör hedserien. Delar av dem är rena bokbestånd medan andra delar är uppblandade med gran respektive ek och björk. Föryngringen utgörs av bok och gran. I det ena beståndet finns lite brakved och hasselbuskar. Kruståtel och harsyra respektive blåbär är de dominerande fältskiktsarterna. Beståndet vid Bokhultet är värdefullast då det innehåller äldre träd. Båda bestånden har tidigare beskrivits av Hans Larsson och Nils-Ove Hilldén.

3.3.7. Björkhage

Bland hagmarkerna är björkhagarna de vanligaste. 18 bestånd utgörs av björkhagar och dessa täcker en yta på 66 ha. För det mesta är björk helt dominerande och andra trädslag förekommer endast enstaka. I några av hagarna finns inslag av ek, och i ett par av asp respektive tall. Föryngringen är för det mesta sparsam men i de flesta bestånd förekommer granföryngring om än enstaka. En är den dominerande busken men även hassel finns i några bestånd. Fältskiktet är av örtristyp eller ristyp och utgörs främst av gräsvegetation. Även örter som smörblomma, smultron, humleblomster, brännässla, rölleka, harsyra

och älgört finns i några bestånd. Träden i björkhagarna är för det mesta kläna men i några bestånd förekommer någon enstaka medelgrov ek och i något fall några grova björkar. I ett par bestånd finns lågor och bohål. Ett exempel på björkhage är bestånd nr 130 vid Nittorp, där björk är helt dominerande och det är sparsamt med buskar och föryngring.

3.3.8. Hage med blandade lövträd

11 st hagar med blandade lövträd finns med inventeringen.

Tillsammans upptar de 43 ha. Ek är för det mesta det dominerande trädslaget, Ett stort eller mycket stort inslag finns av björk. I tre av hagarna är förhållandet det omvända. Föryngringen är sparsam. Även buskskiktet är sparsamt men en och hassel finns i flera av bestånden. Fältskiktet utgörs huvudsakligen av gräsvegetation. I flera av bestånden finns medelgrova och grova träd. Som exempel på en vacker hage med blandade löv träd kan bestånd nr 72, vid Åkerhult, nämnas. Där finns någon grov ek, alm och ask och flera medelgrova ekar och björkar.

3 3.9. Ekhage

46 ha utgörs av ekhagar. Dessa är uppdelade på nio bestånd i ekhagarna finns ofta stort inslag eller inslag av björk Föryngringen är sparsam. I några bestånd finns enstaka gran- eller aspföryngring. Buskskiktet är för det mesta sparsamt men en och hassel finns i så gott som alla ekhagarna. Fältskiktet är av örtris- eller ristyp och domineras av olika gräsarter. Ibland finns inslag av örter som harsyra, nejlikrot, vitsippa eller midsommarblomster. I flera av bestånden finns medelgrova träd: I någon av hagarna förekommer grova ekar. Småbiotoper i form av stenrösen lågor, torrakor och bohål finns i en del bestånd. Bestånd nr 6 vid Torpa är exempel på typiska hagmarker. Där finns stort inslag av björk och enstaka lind och asp Några av ekarna är grova. Ett annat exempel på välhävdade ekhagar är nr 8 vid Haga. Där finns, förutom ek, enstaka a k lind, lönn rönn, björk, asp och gran.

3.4. RESULTAT AV NATURVÄRDESBEDÖMNINGEN

Orörd lövskog är en viktig biotop för många djur och växter. Det är bl.a. viktigt att gamla träd i skogar och hagar får vara kvar även när de dör och ruttar, då de under hela sin nedbrytningstid utgör betydelsefulla substrat för många organismer. Det värdefullaste lövskogsområdet i kommunen är området runt Hovsnäs och Torpa. Där finns skogar och hagmarker med äldre träd. I övrigt i kommunen finns inte så mycket gammal lövskog. Det är därför så mycket viktigare att hela detta område skyddas mot ytterligare avverkningar och granplanteringar.

Klass I-områden

De sju bestånd som hamnat inom denna grupp har bedömts vara de värdefullaste i kommunen. Ekskogarna och hagarna vid Hovsnäs och Torpa är stora och har en rik och intressant flora. Lunglaven förekommer på flera ställen och detta tyder på en lång skogskontinuitet. Många gamla träd ingår i bestånden. Allt detta gör området mycket skyddsvärt. De övriga bestånden gruppen utgörs dels av hagmarker som innehåller många gamla träd, dels av bokskogen vid Bokhultet som anses vara en rest av en gammal bokskog som förr täckte betydligt större arealer.

Klass II områden

I denna grupp finns 31 st. bestånd Det rör sig här om hagmarker och skogar som har ett högt naturvärde. De är ganska stora och har bedömts vara relativt stabila som ekosystem. Som exempel kan nämnas de vackra hagmarkerna vid Lagmanshagasjön, ekskogarna något öster om Dalstorpasjön och

lövskogs-området vid Björdal I detta bestånd växer ek, björk, al och rikligt med hassel. I det rika fältskiktet finns bl.a. mycket blåsippor.

Klass III-områden

I denna grupp hamnar de flesta bestånden. Närmare bestämt 129 st. Det är skogar och hagar som kan vara värdefulla ur många aspekter men de är ofta små, och många gånger stadier i en succession, och därför instabila som eko-system. Detta gäller t.ex. för de många små björkskogar som återfinns i denna grupp. Ingrepp som t.ex. diken finns i många av bestånden.

3.5. KONTROLLMÖJLIGHETER

Lövskogen hotas idag från flera olika håll. Det största hotet är avverkning och plantering med gran. I många bestånd finns också rikligt med spontan granföryngring, och dessa skogar kommer att övergå till granskog om inga aktiva vårdåtgärder sätts in.

Lövskogen som biotop behöver skyddas på olika sätt. En form av skydd som nu finns är ädellövskogs-lagen. Den tillkom för att bevara ädellövskogen för framtiden. Den stadgar att vid avverkning av ädellövskog måste ny ädellövskog anläggas på området.

Vill man få kontroll över ingrepp såsom gallring, röjning eller slutavverkning, kan länsstyrelsen inrätta ett område som samrådsområde. Detta kan vara aktuellt för några av våra klass I-objekt. Länsstyrelsen har möjlighet att påverka alla markanvändningsåtgärder. 20 § i naturvårdslagen tillämpas. Beslutet om inrättande av samrådsområde går att överklaga.

Ett annat sätt är att inrätta 2-månadersområden. Inom dessa områden gäller att anmälan om slutavverkning skall inges till skogsvårdsstyrelse och länsstyrelsen minst två månader i förväg. Inom dessa bestånd skall 20 § i naturvårdslagen tillämpas. Endast slutavverkningar över 0,5 ha kan kontrolleras. Detta kan vara aktuellt för några av bestånden i klass I och II. För övrigt gäller alltid skogsvårdslagens generella regler om naturvårdshänsyn i skogsvårdslagens 21 §.

4. LITTERATURLISTA

- Andersson, L. Inventering av lövskog. Ulricehamns, Herrljunga och Vårgårda kommuner. Stencil, länsstyrelsen.
- Hilldén, N-O. 1973. Bokskogar. Stencil, länsstyrelsen.
- Ingelög, T. 1981. Floravård i skogsbruket, allmän del. Jönköping.
- Jacobsson, S. 1976. Åsundenområdet. Stencil, länsstyrelsen.
- Krok, Th. Almqvist, S. Svensk flora, fanerorgamer och ormbunksväxter. Uppsala 1984.
- Larsson, H. 1973. Översiktlig naturinventering i Tranemo kommun. Stencil, länsstyrelsen.
- Länsstyrelsen i Älvsborgs Natur i Älvsborgs län, Kungsbacka län 1976
- Moberg, R. Holmåsen, I. 1982. Lavar, Stockholm.

BILAGA 1

Beskrivningar av bestånden

Nr 1 Blandskog med ädellövinslag

III

I trädskiktet dominerar björk. Inslag finns av ek och enstaka lind och asp. Ett litet parti finns med al. Träden står glest. Någon ek är grov och någon är medelgrov sen de flesta träden är klena. Väster om vägen finns rikligt med föryngring av rönn, ask och asp. I buskskiktet finns hassel och en. Fältskiktet är av frisk örtristyp. Tuvtåtel och kruståtel dominerar. Harsyra, smultron, nejlikrot och vårfryle förekommer också. På våren finns rikligt med vitsippor. Flera gamla vidkroniga ekar samt lågor och bohålsträd finns i beståndet. Ädellövskogslagen gäller i delar av beståndet.

Nr 2 Björkhage

III

I största delen av beståndet är björk det dominerande trädslaget. Inslag finns av ek respektive asp. Enstaka ask, vildapel och tall förekommer också. Inom ett mindre parti dominerar al. Där är fältskiktet av fuktig örtristyp. Föryngringen är sparsam i hela beståndet. Lite al-, rönn-, asp- och granföryngring finns dock. I buskskiktet dominerar en men även hassel förekommer. Fältskiktet utgörs i största delen av beståndet av gräsvegetation. Dessutom förekommer bl.a. smultron, humleblomster, rödven, krus-tåtel, mjölkört, veketåg, tuvtåtel och smörblomma. En bäck rinner genom beståndet.

Nr 3 Blandskog med ädellövinslag

II

I beståndet samdominerar ek och björk. Det finns ett stort inslag av gran och enstaka asp, rönn, al och sälg. Någon ek är grov och några är medelgrova. För övrigt är träden klena. Föryngringen, som är riklig, dominerat av ek men även gran och rönn finns. Buskskiktet domineras av brakved. Dessutom finns hassel och enstaka vinbär. Fältskiktet är till största delen av örtristyp men ställvis är det mer hedartat. Marken är på några ställen fuktig men för övrigt frisk. Följande arter dominerar: tuvtåtel, blåttåtel, krus-tåtel och harsyra. Dessutom finns bl.a. följande arter: slidstarr, hallon, kaprifol, liljekonvalj, skelört och smultron. Torrakor och mycket lågor finns i beståndet. Även stenrösen finns. Beståndet verkar orört och har många äldre träd vilket ger det ett högt naturvärde. Ädellövskogslagen torde gälla inom en liten del av beståndet. Ytterligare arter enligt S. Jacobsson: en, rödven, vårbrodd, vårfryle, vitsippa, grönvit nattviol, harsyra, blåbär, teveronika, gullris och kranstams.

Nr 4 Ekskog och björkskog

I

I beståndet dominerar ek och björk i trädskiktet på olika ställen. Den östra sidan av udden domineras av ek och här finns stora hasselbuskar. Västra sidan domineras av björk och här finns inget buskskikt. I trädskiktet finns även enstaka asp, lind och gran. Skogen är tät och de flesta träden är klena. Några ekar är medelgrova. I föryngringen finns lind, ek, al och enstaka gran. Fältskiktet är av frisk örttyp och är sparsamt.

Dominerande arter är vitsippa, blåsippa, harsyra, lundgröe och bergsslok. Dessutom finns liljekonvalj,

harsyra, svalört, tandrot och ormbär. Området är delvis röjt. Det ängsartade fältskiktet, förekomsten av lind, ek och hassel samt läget ger beståndet ett högt naturvärde. Ädellövskogslagen torde gälla i en del av beståndet. Ytterligare arter enligt H Larsson: getrams, trolldruva, nejlikrot, vårärt, flenört, rödblåra, stinksyska, skogsviol.

Nr 5 **Ekskog**

II

Trädskiktet domineras av ek och har stort inslag av björk. Dessutom finns enstaka gran, al, asp, sälj och vildapel. Några grova och medelgrova ekar finns men får övrigt är träden klena. Föryngringen domineras av ek och gran. I södra delen av beståndet finns även bokföryngring. Buskskiktet domineras i södra delen av brakved. I nordöstra delen går ekskogen över i buskmark med ett mycket glest trädskikt. Stora hasselbuskar dominerar och inslag finns av en. Fältskiktet är i hela beståndet av frisk ört-ristyp med harsyra och kruståtel som dominerande arter. Övriga arter är bl.a. blåbär, tuvtåtel, hallon, smultron, rödven, brännässla och örnbräken. Enstaka torrakor finns. En liten bäck rinner i beståndet. En del av beståndet, i sydost utgörs av en ekhage. Ädellövskogslagen torde gälla i beståndet.

Nr 6 **Ekhage**

I

Beståndet domineras av ek. Stort inslag finns av björk. Enstaka lind och asp förekommer. Träden står glest och de flesta är klena. Några ekar är dock grova och flera ekar och aspar är medelgrova. Föryngringen är sparsam, men asp och ekföryngring finns. Även buskskiktet är sparsamt. En och nyponbuskar förekommer. Fältskiktet är av frisk ört-ristyp med fårsvingel, tuvtåtel och rödven som dominerande arter. Övriga arter är bl.a. kruståtel, rödsvingel, stagg, gökärt, harsyra och midsommarblomster. Några lågor och bohål finns. Beståndet betas. På grund av de stora typiska hagmarkerna är området skyddsvärt. Ädellövskogslagen gäller i beståndet.

Nr 7 **Ekskog**

I

Ek dominerar trädskiktet. Stort inslag finns av björk, inslag finns av lind och dessutom finns enstaka lönn, ask, asp, rönn, tall och gran. Utmed stranden växer al. Några ekar och lindar är grova och några ekar är medelgrova. Övriga träd är klena. Inom ett område domineras föryngringen helt av stubbskott av lind. Stubbskott finns även av ek och dessutom finns enstaka bokföryngring. I buskskiktet finns enstaka en. Fältskiktet är av frisk örttyp och innehåller bl.a. följande arter: blåsippa, jordreva, lundgröe, piprör, smultron, liljekonvalj, skogsvicker, bergsslok, tuvtåtel, hallon, vårärt, midsommarblomster, ekorrbär, ekbräken, ormbär och storrams. Våraspekten domineras av vitsippor. I beståndet finns enstaka lågor, torrakor och gamla träd. En skogsbruksväg går in i beståndet som är röjt och gallrat. Lobaria pulmonaria växer i beståndet. På grund av de gamla träden och det intressanta fältskiktet har beståndet ett högt naturvärde. Ädellövskogslagen gäller i beståndet. Ytterligare arter enligt H. Larsson: stinksyska, getrams, hässlebrodd. Arter enligt S. Jacobsson: sälj och desmeknopp.

Nr 8 **Alskog**

III

Beståndet domineras längs strandkanten av al. För övrigt finns ek, bok, lönn, ask, björk, asp och sälj. Trädskiktet är glest och träden är klena. Föryngringen utgörs främst av al och buskskiktet av videbuskar. Fältskiktet är av fuktig till våt ört-ristyp med älgört, tuvtåtel, kruståtel, vitsippa, brännässla och hallon. Från husen ner mot sjön går en allé av medelgrova och några grova ekar.

Nr 9 **Ekskog**

I

Beståndet utgörs av ekskog som ställvis är gles och har hagmarkskaraktär. Stort inslag finns av björk och dessutom förekommer enstaka gran, rönn, asp, lind, ask och vildapel. Inom en liten del närmast sjön växer en strandskog av björk, al och tall. Inom en annan liten del åt nordväst finns al, björk och ek i trädskiktet och rikligt med granföryngring och även några bokföryngringar. I denna senare del har man nyligen röjt och gallrat.

I ekskogen finn, många medelgrova ekar och några gamla grova ekar och grova björkar. Föryngringen utgörs av ek, björk, rönn och gran. I stora delar av beståndet förekommer föryngring sparsamt men det finns partier med tätt slyuppslag. I buskskiktet dominerar en. I de delar man har röjt sly, och träden har hagmarkskaraktär, är fältskiktet av frisk örtyyp med harsyra, vitsippa, johannesört, liljekonvalj, mid-sommarblomster, gökört, svalört, desmeknopp, tuvtåtel och blåsippa. Här finns också hassel i buskskiktet. För övrigt är fältskiktet mer hedartat med blåbär, kruståtel, rödven, ställvis blååtel och ställvis örnbräken. Enstaka torrakor och bohål finns. Lunglav växer i beståndet. På grund av de gamla grova ekarna och storleken på beståndet har området ett högt naturvärde. Ädellövskogslagen gäller i beståndet. Ytterligare arter enligt H. Larsson: vårfryle, skogsstjärna, johannesört, odon, hönsbär, hässlebrodd, nejlikrot, hundäxing, strandveronika. Ytterligare arter enligt S. Jacobsson: fågelbär, lönn, lundgröe, vårbrodd, hallon, smultron, teveronika, ängskovall, grönvit nattviol, häckvicker och vispstarr.

Nr 10 **Ekhage**

III

Beståndet utgörs av tre stycken ekhagar. Ett stort inslag finns av björk och gran förekommer enstaka. Resten består av ek. Någon ek är medelgrov men för övrigt är träden klena. Ingen föryngring finns och buskskiktet utgörs av en och några stora hasselbuskar. Fältskiktet är av frisk örtristyp och domineras av rödven och ängsgröe. Dessutom finns bl.a. rölleka, kruståtel, örnbräken, liljekonvalj och vitgröe. En liten del betas ej och här växer det bl.a. hallon. I beståndet finns stenrosen och stenblock. Största delen av beståndet betas. Ädellövskogslagen gäller i beståndet. Enligt H. Larsson finns även lind och ask och i den obetade delen finns nässlor och kirskaål.

Nr 11 **Betad ekskog**

II

Största delen av beståndet utgörs av ek- och hasselbevuxna kullar. Mellan kullarna finns öppna betesytter. I beståndet är ek dominerande men ett mycket stort inslag finns av björk. Dessutom finns enstaka säl, tall och gran och utmed stranden växer al. Någon ek är grov, några är medelgrova medan de flesta träden är klena. Föryngringen är sparsam men ek, al, björk och gran förekommer. I buskskiktet dominerar hassel. Många hasselbuskar är stora. Dessutom finns en och enstaka brakved. Fältskiktet är av frisk örtristyp, bl.a. finns rödven m.fl. gräsarter, harsyra, smultron, vitsippa, blåsippa, smörblomma, nejlikrot, älgört och blåbär. Största delen betas. I den obetade delen finns rikligt med föryngring och fältskiktet är mer hedartat. Ädellövskogslagen torde gälla i största delen av beståndet. Ytterligare arter enligt H. Larsson: hägg och liljekonvalj.

Nr 12 **Hage med blandade lövträd och björkhage**

II

Beståndet utgörs av hagmarker där björk dominerar trädskiktet. I de delar av beståndet som ligger längst åt söder är björk helt dominerande. Inslag finns av asp och enstaka ek, vildapel, tall och gran förekommer. Längs stranden växer en strandskog av al. Några av alarna är medelgrova. För övrigt i beståndet finns ett mycket stort inslag av ek och dessutom finns enstaka vildapel. På sina ställen är trädskiktet glest. De flesta träden är klena, men några medelgrova ekar, någon medelgrov björk och

någon grov gammal ek finns också. Föryngringen är sparsam. Men rönn, björk, ek, al, tall och granföryngring förekommer ställvis. Även buskskiktet är sparsamt. Enstaka en och krusbär finns. Fältskiktet är i den aldominerade delen av fuktig örttyp med brännässla, hallon, kvickrot, mjölkört och älgört. I övriga delar av beståndet är fältskiktet av örtristyp med rödven, tuvtåtel och örnbräken som dominerande arter. Övriga växter är bl.a. vitsippa, kruståtel, smultron, hallon, lingon, blåbär, harsyra, hundäxing, smörblomma och fårsvingel. Största delen av beståndet betas.

Nr 13 **Björkhage**

III

Beståndet utgörs av två hagar där björk är helt dominerande. Enstaka gran och rönn förekommer. Träden står glest och är klena. En rönn är medelgrov. Varken föryngring eller buskskikt finns. Fältskiktet är av frisk örtristyp. Det utgörs av beteståliga gräs, som t.ex. hundäxing och rödven, och av betesgynnade örter som smörblomma, brännässla och rölleka. Beståndet betas.

Nr 14 **Björkskog**

III

Beståndet domineras av björk och inslag finns av asp, gran respektive tall. Dessutom finns enstaka rönn och ek. Alla träd är klena. I föryngringen finns gran, rönn, björk och ek. Buskskiktet är sparsamt. Fältskiktet är av frisk ristyp med rödven, tuvtåtel, grenrör, kruståtel, blåbär och hallon. Lågor finns. I beståndet finns ett grävlinggryt. Delar av beståndet betas troligen.

Nr 15 **Björkskog**

III

I beståndet som domineras av björk finns ett litet inslag av asp och enstaka tall, gran och ek. Skogen är tät och träden är klena. I föryngringen finns enstaka ek och gran. I buskskiktet finns mycket videbuskar och enstaka en. Fältskiktet är av fuktig örtristyp med hallon och älgört som dominerande arter. Dessutom finns t.ex. tuvtåtel, starr, blåbär och mjölkört. En liten del av beståndet är gallrad.

Nr 16 **Björkskog**

III

Trädskiktet domineras av björk och har inslag av asp och enstaka tall och gran. Träden är klena. Föryngringen utgörs av rönn, asp och sälg. I buskskiktet finns videbuskar. Fältskiktet är av frisk till fuktig örtristyp och domineras helt av hallon. Dessutom finns grenrör, brännässla, älgört, tuvtåtel, mjölkört och blååtel. På marken ligger mycket ris och i beståndet går mycket stigar.

Nr 17 **Hage med blandade lövträd**

III

Ek är det dominerade trädslaget. Ett stort inslag finns av björk och ett litet inslag av asp. Enstaka ask, lönn, rönn, tall, gran och vildapel förekommer också. I största delen av beståndet är trädskiktet glest. Någon asp och några ekar är medelgrova medan resten av träden är klena. Föryngringen är sparsam. Endast enstaka granföryngringar förekommer. En är den dominerande busken. Fältskiktet är av fuktig och frisk ört- respektive örtristyp. Bland annat följande arter förekommer: älgört, tuvtåtel, brännässla, vecketåg, rödven, kruståtel, harsyra, gökärt och stagg. Några lågor finns. Stenblock, en bäck och fuktstråk finns i beståndet. På några ställen går berget i dagen. Området betas. En liten del av beståndet utgörs av betad björkskog, där björk är det helt dominerande trädslaget. Ädellövskogslagen torde gälla i största delen av beståndet.

Nr 18 **Betad ekskog****III**

Trädskiktet dominerat av ek. Stort inslag finns av björk och inslag av asp. Dessutom finns enstaka gran, tall och sälg. Någon medelgrov ek finns medan resten av träden är klana. Föryngringen är sparsam. Lite asp, ek-, och granföryngring finns dock. I det södra området finns mycket en i buskskiktet. I den norra delen dominerar hassel. Dessutom finns brakved. Fältskiktet är av frisk ristyp. Kruståtel och rödven dominerar. Övriga arter är bl.a. vårfryle, blåbär och gökärt. Lågor, torrakor och bohål finns i den södra delen. Största delen av beståndet betas. På några ställen står träden glest och där får beståndet hagmarkskaraktär. Ädellövskogslagen torde gälla i största delen av beståndet.

Nr 19 **Ekhage och björkskog****III**

Största delen av beståndet utgörs av ekhage. En mindre del utgörs av betad björkskog. Alla träd i beståndet är klana utom en medelgrov asp. I björkskogen finns granföryngring och videbuskar. Där växer i fältskiktet bl.a. tuvtåtel, stagg, majbräken och älgört. I ekhagen finns enstaka björk, rönn och asp. Enstaka gran- och rönnföryngring förekommer. I buskskiktet växer sparsamt med en och hassel. Fältskiktet är av frisk ristyp med rödven som dominerande art. Även smörblomma och fårsvingel förekommer. I hagen finns stenrösen. Ädellövskogslagen torde gälla i största delen av beståndet.

Nr 20 **Ekhage****II**

I dessa ekhagar domineras trädskiktet av ek med stort inslag av björk. Även enstaka asp, lind och gran förekommer. Träden står glest och är klana förutom någon ek, som är medelgrov. Föryngringen utgörs av enstaka gran. I buskskiktet finns hassel och en. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av gräs t. ex. rödven och vitgröe. Även fårsvingel, smörblomma och ängegröe förekommer. Stenrösen och bohålsträd finns i beståndet. Största delen av beståndet betas av häst. Ädellövskogslagen gäller i största delen av beståndet.

Nr 21 **Betad björkskog****III**

Detta bestånd består av flera delar. Björk är det dominerande trädslaget inom hela beståndet. Öster om vägen finns på några ställen ett mycket stort inslag av gran. Där finns också stort inslag av al. Rönn- och granföryngring förekommer och brakved är den dominerande busken. Hallon och slidstarr är de dominerande arterna i fältskiktet. Dessutom finns bland annat majbräken, tuvtåtel, humleblomster, älgört, harsyra, smultron, revlumner, veketåg, lingon, blåbär, blåtåtel, rödven och kruståtel. Detta område är troligen betat. Väster om vägen finns inom olika områden stort inslag av asp, ek respektive al. Enstaka rönn, lönn och vildapel förekommer också. Någon asp är medelgrov medan resten av träden är klana. Granföryngring förekommer. Enstaka hägg, en, brakved och hassel finns i buskskiktet. I fältskiktet dominerar olika gräsarter t.ex. tuvtåtel och rödven. Smultron förekommer också. Denna del betas. Lågor och enstaka torrakor med bohål finns i beståndet. En liten del av beståndet är röjd.

Nr 22 **Betad björkskog****III**

Trädskiktet domineras av björk. Inslag finns av asp och litet inslag finns av ek. Dessutom finns enstaka al, gran, rönn, ask och sälg. Träden är klana. Föryngringen är i största delen av beståndet sparsam och utgörs av gran. Inom en del, med mycket glest trädskikt finns dock rikligt med granföryngring. Buskskiktet är sparsamt i hela beståndet. Lite en, hassel och brakved förekommer dock. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av rödven. Övriga arter är bl.a. tuvtåtel, harsyra, veketåg och ängsgröe.

Största delen av beståndet betas av får.

Nr 23 **Hage med blandade lövträd**

III

Ek dominerar i trädskiktet. Mycket stort inslag finns av björk, inslag finns av gran och litet inslag finns av al. Dessutom förekommer lind, ask, asp, sälg och tall enstaka. Föryngringen utgörs av gran och al. Buskskiktet domineras av en men även hassel finns. Fältskiktet, som ställvis är sparsamt, är dels av frisk och dels av fuktig örtristyp. Bland annat följande arter ingår: tuvtåtel, harsyra, blåbär, kruståtel, älgört, blååtel, vitsippa och brunört. Fågelholkar finns uppsatta. En liten damm finns i beståndet. Största delen av beståndet betas. Ett område med fuktig albjörkskog betas ej. Ädellövskogslagen gäller i delar av beståndet. Ytterligare arter enligt H. Larsson: hagtorn, nypon, ljung, liljekonvalj, ängsvädd, blodrot, johannesört, svartkämpe, slätterfibbla, stor blåklocka, gökärt och midsommarblomster.

Nr 24 **Blandskog med ädellövinslag**

III

Beståndet är ställvis mycket glest och luckigt. Och ställvis är det tätt av asp- och eksly. Någon ek är medelgrov men för övrigt är träden klena. Björk dominerar trädskiktet och stort inslag finns av ek och av tall och gran. Föryngringen utgörs av gran, björk och ek. Buskskiktet domineras av en men även hassel och hägg förekommer. Fältskiktet är av frisk ristyp med vitsippa, rödven, kruståtel, smultron och ängshavre. Enligt H. Larsson växer på de öppna ytorna en torrängsflora med: ljung, kruståtel, ängshavre, ängsvädd, liljekonvalj, vitmåra, gullmåra, gullris, brudborste, midsommarblomster, brudbröd, bockrot, järnblomster och slättergubbe.

Nr 25 **Björkskog**

III

Björk dominerar trädskiktet. Åt söder och väster finns mycket stort inslag av gran och inslag av tall. I beståndet finns även litet inslag av al respektive asp. Dessutom förekommer enstaka lind, ask, ek och sälg. Alla träd är klena. Rikligt med granföryngring förekommer. Dessutom finns askföryngring. Buskskiktet domineras av brakved. Enstaka olvon, hägg och hassel finns. I största delen är fältskiktet av ristyp där bl.a. ängskovall och liljekonvalj finns. Inom ett mindre område är fältskiktet mer ängsartat med vitsippa, tuvtåtel, älgört, hallon, blåsippa, ormbär, midsommarblomster, lopplummer, nejlikrot och majbräken. I beståndet finns en liten bäck. Lågor finns. Beståndet är luckigt och betas delvis.

Nr 26 **Blandskog med ädellövinslag**

III

Beståndet domineras av björk och har stort inslag av ek, tall och gran och litet inslag av lind respektive al. Dessutom finns enstaka asp. Alla träd är klena. I föryngringen, som är sparsam dominerar gran och rönn förekommer enstaka. Även buskskiktet är sparsamt. Hassel förekommer. I den hagmarkslika delen finns några stora hasselbuskar. Fältskiktet är av frisk ristyp med bl.a. harsyra, blåbär, kruståtel och tuvtåtel.

Nr 27 **Björkskog**

III

Trädskiktet domineras av klen björk, någon björk är medelgrov. Stort inslag finns av gran. Dessutom förekommer enstaka ek, rönn och asp. Granföryngring förekommer rikligt. Även aspföryngring finns. I buskskiktet, som är sparsamt, förekommer enstaka en. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär som dominerande art. Dessutom finns kruståtel, rödven, ljung och örnbräken.

Nr 28 **Betad ekskog****III**

Ek dominerar trädskiktet. Mycket stort inslag finns av gran. Inslag av björk och enstaka ask och lönn förekommer dessutom. Inom en liten del är trädskiktet glest och ekarna har här hagmarkskaraktär. Alla träd är klena. Föryngringen domineras av gran. I buskskiktet finns några stora hasselbuskar men för övrigt är buskskiktet sparsamt. Fältskiktet är av frisk örtristyp med kruståtel, harsyra och tuvtåtel. Beståndet betas troligen. En eventuell vårdåtgärd är att ta bort granföryngring. Ådellövskogslagen gäller troligen inom delar av beståndet. Ytterligare arter enligt H. Larsson: lind, alm, bo, kastanj och olvon.

Nr 29 **Ekskog****II**

Trädskiktet domineras av ek. Stort inslag finns av björk, inslag av gran, litet inslag av asp samt enstaka lönn. En liten del av beståndet betas och har hagmarkskaraktär. Några ekar är medelgrova medan resten av träden är klena. Föryngringen utgörs av gran, ek och lönn. Hassel är den dominerande busken. En och olvon förekommer också. Fältskiktet är i största delen av beståndet av frisk ristyp. Där dominerar blåbär och kruståtel. Liljekonvalj och träjon växer också där. Ett mindre område är ängsartat. Där finns bl.a. nejlikrot, kirskaål, blåsippan, smultron, tuvtåtel, ängskovall, midsommarblomster, harsyra och lundgröe. Rikligt med vitsippor växer i hela området på våren. Stenblock finns. Ett litet område är röjt och gallrat. En eventuell vårdåtgärd är att röja bort granföryngringen. Ådellövskogslagen gäller i beståndet.

Nr 30 **Björkhage****III**

Beståndet utgörs av björkhagar där träden är klena och trädskiktet till största delen är glest. Björk är helt dominerande och endast enstaka asp, gran och tall förekommer. Största delen av beståndet betas. I den obetade delen finns granföryngring. Buskskiktet domineras av en. Fältskiktet är av frisk ristyp och utgörs av gräsvegetation med bl.a. kruståtel och rödven. Dessutom finns blåbär och ljung. En eventuell vårdåtgärd är att röja bort granföryngringen i den obetade delen.

Nr 31 **Björkhage****III**

Beståndet utgörs av tre stycken åkerkullar. Trädskiktet består av ett glest skikt av klena björkar. Inslag finns av ek, asp och enstaka al och gran. Föryngringen utgörs av asp och lite gran. Fältskiktet är i de högre belägna delarna av frisk örtristyp och i de lägre av fuktig örttyp. Dominerande arter är nejlikrot och rödven men även vitsippa, harsyra, smultron och älgört finns. Området betas.

Nr 32 **Björkskog****III**

Beståndets trädskikt utgörs av lågvuxen björk. Enstaka tall, gran och sälg förekommer. Alla träd är klena. Föryngringen består av björk och gran. Inget buskskikt finns. Fältskiktet är av fuktig örtristyp och domineras av blååtel. För övrigt finns vecketåg, älgört, tuvtåtel och blodrot.

Nr 33 **Betad björkskog****III**

Beståndets trädskikt domineras av björk och har ett litet inslag av gran och enstaka sälg. Träden är klena och står tätt. I beståndet förekommer rikligt med granföryngring. Buskskiktet är däremot sparsamt endast enstaka enbuskar finns. Fältskiktet är av våt ristyp. Det består av gräs och halvgräs som tuvtåtel, mannagräs, hirsstarr och vecketåg, vilka bildar tuvor. Dessutom förekommer blåbär,

lingon, skogsfräken, vitmossor och andra mossor. Marken betas troligen.

Nr 34 **Blandskog med ädellövinslag**

II

Beståndet utgörs av en fin blandskog med några gamla grova träd. På många träd växer lunglav, ställvis rikligt. Trädskiktet utgörs till hälften av gran och till hälften av lövträd. Bland lövträden utgör ek och björk stora inslag. Litet inslag finns av bok. Asp och lönn förekommer enstaka. Någon ek och bok är grov, några ekar, bokar och de flesta granarna är medelgrova. Övriga träd är klena. Gran dominerar helt föryngringen. Buskskiktet är mycket sparsamt men hassel och en förekommer. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av blåbär, kruståtel och harsyra. Dessutom förekommer t.ex. lingon, vitsippa och piprör. I beståndet finns lågor, torrakor och bohål. Inom ett område har man tagit ner några träd samt sågat upp vindfallen.

Nr 35 **Björkskog**

III

I beståndet samdominerar björk och gran. Enstaka rönn, sälg och tall finns också. Alla träd är klena. Föryngringen domineras av gran. Enstaka tall- och björkföryngring förekommer. Buskskiktet domineras av en, dessutom finns brakved. Fältskiktet är av frisk ristyp med kruståtel, örnbräken och blåbär som dominerande arter. Beståndet ligger i en brant ned mot sjön. Lågor och mycket stenblock finns. Beståndet verkar orört. Ytterligare arter enligt H. Larsson: sötvedel, linnea, hassel och olvon.

Nr 36 **Ekskog och blandskog av triviallö**

III

Beståndet domineras av ek. Stort inslag finns av gran, Inom ett område är graninslaget mycket stort. Inslag finns av asp respektive björk. Bok, lind, tall och lärk förekommer enstaka. Ett litet område är fuktigt och har björk, asp och ask i trädskiktet. Inom en liten del är trädskiktet glest, inom en annan del är det tätt men för övrigt är det ”normal” täthet. Några ekar är gamla och grova och några ekar är medelgrova men för övrigt är träden klena. Föryngringen utgörs av gran, ek och något rönn. I buskskiktet dominerar en, hassel och brakved inom olika områden. Fältskiktet är av frisk ristyp med kruståtel, blåbär och rödven som dominerande arter. Därutöver förekommer t ex liljekonvalj, lingon, gökärt, piprör, gullris, harsyra, smultron, viol, humleblomster och blååtel. På en ek fann vi lunglav. Eventuell vårdåtgärd är att röja runt de grova ekarna och att röja bort granföryngring. Ädellövskogs-lagen torde gälla i beståndet.

Nr 37 **Ekhage**

III

Ek är det dominerande trädslaget i beståndet. Inslag finns av björk, och litet inslag finns av asp, lind respektive lönn. Dessutom finns enstaka rönnar. Träden står glest. Flera ekar, några lindar och björkar, någon lönn och ett par aspar är medelgrova. För övrigt är träden klena. Av trädföryngring finns gran, ek, lönn, asp och björk. I buskskiktet finns en och hassel. Några hasselbuskar är stora. Fältskiktet är av frisk ristyp med kruståtel och harsyra som dominerande arter. Dessutom förekommer bl.a. blååtel, blåbär, tuvtåtel, piprör, smultron, träjon, skogsbräken och hallon. Enstaka torrakor finns. En liten del av beståndet är gallrat, troligen för att skapa bättre bete. Ädellövskogs-lagen torde gälla i beståndet.

Nr 38 **Björkhage**

II

Beståndet domineras av björk och har inslag av ek, litet inslag av lind och enstaka asp, tall och gran. Trädskiktet är glest och alla träd, förutom någon medelgrov ek och björk, är klena. Föryngringen består

främst av gran men även ek-, asp- och björkföryngring finns. Hassel och en finns i buskskiktet. Fältskiktet, som är av frisk ristyp, utgörs av gräsvegetation med t.ex. rödven och blåtåtel. Dessutom finns ljung, liljekonvalj och blåbär. Enstaka lågor, torrakor och bohål finns. På en torraka växer lunglav. Genom beståndet går en väg. Beståndet betas. Eventuella vårdåtgärder är att röja granföryngringen i beståndet. Ytterligare fältskiktsarter enligt H. Larsson: grenrör, gullris, liten blåklocka, ängskovall, blodrot, gökärt, johannesört och flenört.

Nr 39 **Björkhage**

II

Beståndet utgörs av hagmarker där björk dominerar trädskiktet. Stort inslag finns av ek och litet inslag av lind. Dessutom förekommer enstaka ask, asp, al, säl, vildapel, rönn, tall och gran. Trädskiktet är i största delen glest men inom ett litet område, där marken ej betas, är trädskiktet tätare. Föryngring av gran förekommer ställvis rikligt. Även asp-, lönn-, björk- och ekföryngring finns. Men för övrigt är föryngringen sparsam. Buskskiktet domineras av en, även hassel förekommer. Kruståtel, rödven och piprör dominerar fältskiktet som är av frisk ristyp. Dessutom finns blåbär, lingon, gökärt, smultron och svartbräken. Enstaka lågor och bohål finns. Största delen betas.

Nr 40 **Ekhage**

III

Beståndet domineras helt av ek. Endast enstaka björk, tall och gran finns. Träden är kläna och står glest. I buskskiktet finns enstaka en och hassel men för övrigt är det sparsamt. Även föryngringen är sparsam. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av kruståtel, rödven och örnbräken. Området betas. Ädellövskogslagen gäller i beståndet.

Nr 41 **Björkhage**

III

Trädskiktet domineras helt av björk. Enstaka ek, asp och tall finns dessutom. Träden är kläna och står glest. Ingen föryngring finns och i buskskiktet förekommer en. Fältskiktet är av frisk örtristyp med ängsgröe, vitgröe och rödven m.fl. gräs som dominerande. Dessutom förekommer tuvtåtel och krusskräppa. Marken betas.

Nr 42 **Björkskog**

III

I beståndet dominerar björk men ett stort inslag finns av al. Dessutom finns inslag av gran och enstaka asp. Alla träd är kläna. Föryngringen utgörs av gran. I buskskiktet som är sparsamt finns vids och brakved. Fältskiktet är av fuktig örtristyp och domineras av humleblomster och majbräken. Övriga förekommande arter är bl.a. hallon, tuvtåtel och revlumner. Beståndet är gallrat och röjt. I beståndet finns många diken. En liten del norr om vägen betas.

Nr 43 **Betad björkskog betad ekskog och björkhage**

III

Beståndet utgörs av tre delar. Delen längst åt norr utgörs av en betad björkskog. Enstaka granar finns men annars är björk helt dominerande. Träden är kläna. Föryngringen utgörs av gran och buskskiktet av en. Fältskiktet är av fuktig ristyp med bl.a. vecketåg, kruståtel, rödven, blåtåtel, pors, lingon, älgört och mannagräs. Den mittersta delen utgörs av en betad ekskog med enstaka rönn, björk, asp, tall och gran. Träden är kläna. En är den dominerande busken. Ställvis finns det rikligt med enbuskar. Hassel finns också. Fältskiktet är av frisk ristyp och utgörs av gräsvegetation med bl.a. rödven och ängsgröe.

Dessutom finns t.ex. örnbräken, rölleka och kardborre. Stenrösen finns här. Ädellövskogslagen gäller i denna del.

Den sydligaste delen av beståndet utgörs av en björkhage och en liten björkskog. Enstaka asp, rönn, sälg, tall och gran finns. I största delen är trädskiktet glest och träden är klena. Ingen föryngring finns i hagen och i buskskiktet finns endast enstaka enar. Fältskiktet är friskt och utgörs av gräsvegetation, bl.a. finns rödven och rölleka.

Nr 44 **Björkhage**

III

Beståndet utgörs dels av en gles björkhage där någon björk är medelgrov och övriga träd är klena. Dels utgörs beståndet av en tät björkskog av klena träd. Björk är det helt dominerande trädslaget i beståndet. Enstaka asp, tall och gran förekommer. Föryngringen är sparsam men enstaka gran och björk finns. Buskskiktet som också är sparsamt domineras helt av en. Fältskiktet är av frisk och ställda fuktig ört-ristyp och utgörs av gräsvegetation bl.a. ingår rödven, tuvtåtel och stagg. Dessutom förekommer t.ex. blååtel, veketåg, smultron och kärstistel. Enstaka torrakor och bohål finns. Hagmarksdelen av beståndet betas.

Nr 45 **Ekhage**

II

Ek är det dominerande trädslaget. Stort inslag finns av björk. Enstaka tall och gran finns också. Träden står glest. Flera medelgrova ekar finns men de flesta träden är klena. Föryngringen utgörs av enstaka ask- och rönnföryngring. Buskskiktet är sparsamt. Enstaka en- och hasselbuskar förekommer. Fältskiktet domineras av olika gräs. Rödven, tuvtåtel och vitgröe är de dominerande arterna. Övriga arter är t.ex. rölleka, smörblomma, kruståtel och fårsvingel. Stenblock finns. Beståndet betas. Ädellövskogslagen torde gälla i största delen av beståndet. Ytterligare arter enligt H. Larsson: ängsgröe, rödsvingel, hundäxing och druvfläder.

Nr 46 **Björkskog, ekskog, ekhage och alskog**

II

I beståndet ingår flera olika skogstyper. I en stor del domineras trädskiktet av ek. Även björk förekommer här. Andelen björk varierar från enstaka till att utgöra ungefär hälften. Dessutom finns litet inslag av asp och enstaka gran och al. Några ekar är medelgrova men för övrigt är träden klena. Föryngringen utgörs främst av ek men även björk-, gran- och enstaka askföryngring finns. I buskskiktet finns hassel och enstaka olvon. Fältskiktet är dels av örttyp och dels av örtristyp. Markfuktigheten varierar mellan frisk och fuktig. Bland annat följande arter finns i denna del av beståndet: blåsippa, älgört, tuvtåtel, humleblomster, piprör, rödven, harsyra, liljekonvalj, smultron, grenrör, blåbär och ekbräken. En del av beståndet utgörs av en ekhage.

I andra delar av beståndet domineras trädskiktet ställvis av björk och ställvis av al. I dessa delar finns även stort inslag av gran och enstaka ek, asp, tall och sälg. Några alar är medelgrova men för övrigt är träden klena. Föryngringen domineras av gran men även enstaka bok-, ask- och lönnföryngring finns. Ställvis förekommer asp-sly rikligt. Fältskiktet är i den aldominerade delen av fuktig örttyp med älgört, harsyra, blåsippa, humleblomster, hallon och majbräken. Hassel och olvon finns i buskskiktet. I den del som domineras av björk är fältskiktet av frisk ristyp. Där växer blåbär, kruståtel, lingon, lopplummer och slidstarr och i buskskiktet växer brakved, Våraspekten domineras av vitsippa i stora delar av beståndet. På grund av den stora arealen lövskog, den rikliga förekomsten av blåsippor och alkärret har området ett högt naturvärde, Ädellövskogslagen torde gälla i delar av beståndet. Ytterligare arter enligt

naturvårdsplanen: smörboll, brudborste, jungfru Marie nycklar, strätta, ormbär, flenört, stinknäva, lind, lönn, Enligt H. Larsson finns även: ekorrbär, gökärt, gullris, vitsippa, fågelbär, oxel, rönn.

Nr 47 Blandskog av triviallöv

III

I beståndet dominerar al men ett mycket stort inslag finns av björk. Stort inslag finns av gran. Dessutom förekommer enstaka ek och tall. Föryngringen domineras av gran som ställvis förekommer rikligt. Dessutom finns enstaka ek- och björkföryngring. I buskskiktet som är sparsamt förekommer videbuskar. Fältskiktet är av fuktig örtristyp med harsyra, hallon och skogsfräken som dominerande arter. Bland övriga växter finns t.ex. älgört, blåbär, humleblomster, majbräken, vecketåg, vårfryle, mannagräs och brännässla. I beståndet finns lågor och diken.

Nr 48 Björkskog och hage med blandade lövträd

II

Beståndet utgörs av en fuktig björkskog. Björk dominerar men det finns ett stort inslag av al. Dessutom förekommer enstaka ek, asp och gran. Ställvis är andelen gran större. Träden står tätt och är, med undantag av någon medelgrov ek, klena. Föryngringen utgörs av gran. Enstaka askföryngring förekommer också. Buskskiktet domineras av hägg, vilket ger beståndet ett snårigt intryck. Även hassel, olvon och tibast förekommer. Humleblomster, älgört och tuvtåtel dominerar fältskiktet som är av fuktig örttyp. Våraspekten domineras av vitsippor. Dessutom finns bl.a. vecketåg, skavfräken och enstaka blåbär och kruståtel. Lågor finns i beståndet.

Ett område är betat. Där är trädskiktet glest och domineras av ek. Inslag finns av björk och rönn. Föryngringen domineras av gran. Ställvis är föryngringen bortröjd och ställvis finna mycket al och björksly. Fältskiktet är av örtristyp och domineras av gräsarter, smultron och smörblommor.

Nr 49 Blandskog med ädellövinslag

II

Detta bestånd är delvis naturreservat. Trädskiktet domineras ställvis av ek och ställvis av asp. Stort inslag av björk finns också i hela beståndet. Dessutom finns enstaka gran, tall och lind.

Närmast husen finns ett område med glest trädskikt. Där står grova och medelgrova ekar. Någon ask och lönn finns också där. I resten av beståndet är de flesta träden klena. Föryngringen utgörs av asp, gran, ek och rönn. Buskskiktet domineras av hassel men även en förekommer. Fältskiktet är dels av frisk örttyp med rikligt av vitsippa, blåsippa, tuvtåtel, harsyra, gökärt, smultron och gullris, dels av ristyp med blåbär, kruståtel, piprör och blåtåtel som dominerande arter. I ett litet område är fältskiktet fuktigt. Stenrösen, block, gamla träd, enstaka lågor och torrakor och en markerad led finns i beståndet. Lunglav växer på ek och asp. En liten del av beståndet betas. En eventuell vårdåtgärd kunde vara att utöka betet. Ädellövskogslagen gäller inom en liten del av beståndet.

Ytterligare arter enligt H. Larsson: kärrtistel, videört, humleblomster, blodrot, kråklöver, vägtistel, skogsklocka, blåeld, malört, jättebalsamin, liljekonvalj och ängsvädd.

Nr 50 Björkskog, björkhage och eskog

III

Beståndet utgörs av björkskog, några björkhagar och blandskog med ädellövinslag. Trädskiktet domineras av björk. I björkskogen finns stort inslag av asp, inslag av tall och gran och enstaka ek och rönn. I hagarna finna stort inslag av ek och enstaka asp, tall och rönn, Al växer utmed bäckar och

fuktstråk. Träden är klena förutom några medelgrova ekar. I hagarna står träden glest. Där finns enstaka björk- och granföryngring. Buskskiktet utgörs av en. I björkskogsdelen finns ställvis rikligt med asp- och granföryngring. Där dominerar brakved i buskskiktet. Även en och vida förekommer. Fältskiktet är till största delen av frisk ristyp. I hagarna dominerar gräs såsom rödven och kvickrot samt brännässla och rölleka. I skogen växer bl.a. blåbär, kruståtel, rödven, tuvtåtel, hallon, grenrör och vitsippor. I fuktigare partier växer älgört, mjölkört och blååtel. Bäckar rinner genom beståndet. Ett litet område i skogen är röjt. Hagmarksdelarna i beståndet betas.

Åt söder finns en kulle med lämningar efter Openstens fästning. Där samdominerar ek och björk i trädskiktet. Dessutom finns enstaka rönn och gran. Trädskiktet är glest och de flesta träden är klena. Någon ek är medelgrov. Föryngringen utgörs av ek. En är den dominerande busken men även hassel finns. Fältskiktet är av frisk örtristyp med bl.a. rödven, kruståtel, hundäxing och örnbråken. I branten finns mycket stenblock. Ytterligare arter enligt H. Larsson: getapel, hallon, nässlör, midsommarblomster och nejlikrot. Ädellövskogslagen gäller inom en liten del av beståndet.

Nr 51 **Ekhage**

III

Beståndet utgörs av en hagmark med ett glest trädskikt av ekar. Inslag finns av asp och ett litet inslag finns av björk. Dessutom förekommer enstaka lönn, ask, rönn, sälj och gran. En ek är grov och några aspar och ekar är medelgrova. För övrigt är träden klena. Föryngringen är i största delen sparsam men ställvis förekommer föryngring. Dessutom finns enstaka bokföryngring. I buskskiktet dominerar hassel. Många är stora. Enstaka enbuskar finns också. Fältskiktet som är av frisk örtristyp utgörs av gräsvegetation. Dessutom förekommer t.ex. smultron, smörblommor, hundkex, rölleka, brännässla, gökört och hallon. Ställvis är fältskiktet dock sparsamt. Hela området betas. Torrakor och bohål förekommer. Ädellövskogslagen torde gälla i beståndet. Ytterligare arter enligt H. Larsson: ängshvare, monke, liten blåklocka, tjärblomster, backsippa, rockentrav, gulmåra, kärleksört och bockrot. Älgört, strätta, midsommarblomster, tuvtåtel, kruståtel, röda vinbär, flenört, hundäxing och kummin.

Nr 52 **Björkskog**

III

Beståndet ligger utmed Åsarpsån. Trädskiktet domineras av björk. Stort inslag finns av al. På något ställe finns inslag av tall. Enstaka rönn, asp och gran finns också. Träden är klena. Asp och gran dominerar föryngringen i västra delen av beståndet. Enstaka rönn- och lönnföryngring förekommer också. Åt öster finns mest al- och björkföryngring. Brakved och hägg är de vanligast förekommande buskarna, Vide och olvon förekommer också. Fältskiktet är dels av fuktig örtyyp med älgört, humleblomster, tuvtåtel, och vänderot som dominerande arter, dels av frisk ristyp med blåbär, kruståtel och lingon. Dessutom förekommer hallon och lundelm.

Nr 53 **Betad björkskog**

III

En del av beståndet utgörs av en björkhage. Beståndet domineras av björk och har ställvis stort inslag av gran. Enstaka asp, ek, rönn och tall förekommer dessutom. Föryngringen domineras av gran. Ställvis förekommer granföryngring rikligt. Även björk-, rönn- och tallföryngring finns. Enstaka enbuskar förekommer. Fältskiktet är av frisk till fuktig ristyp och innehåller arter som kruståtel, blååtel, tuvtåtel, rödven, veketåg, lingon, kärrtistel och smultron. Beståndet betas.

Nr 54 **Björkskog****III**

Trädskiktet domineras av björk. Enstaka asp, lönn, rönn, gran och tall förekommer. Alla träd är klena. I föryngringsskiktet finns rikligt av rönn, men även björk, asp, lönn och gran finns. Enstaka enbuskar förekommer. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär, kruståtel, lingon, örnbräken och ljung. I vår- aspekten dominerar vitsippor helt. Enstaka lågor finns.

Nr 55 **Hage med blandade lövträd****I**

Beståndet utgörs av hagmarker med många gamla medelgrova och grova träd. Ek är det dominerande trädslaget. Stort inslag finns av björk. Inslag av ask och enstaka lind och rönn finns också. Träden står glest. Grovleken varierar mellan grov, för några ekar och askar, medelgrov för många ekar och klen för resten av träden. Ingen föryngring förekommer och i buskskiktet finns endast enstaka hägg. Fältskiktet är av frisk örtristyp och domineras av gräsarter, som tuvtåtel och vitgröe, och krusskräppa. På våren finns vitsippor. Enstaka lågor, torrakor och bohål finns. På grund av de stora gamla ekarna har området ett högt naturvärde. Ädellövskogslagen torde gälla i beståndet. Ytterligare arter enligt H. Larsson: ängsgröe, timotej, hundäxing, rölleka, vitklöver, nässlor, ängshavre, rödven, gulmåra, gökärt, åkervädd, stor- och liten blåklocka, midsommarblomster, älgört, kärntistel, gulvial, gökblomster, humleblomster och brudborste.

Nr 56 **Björkhage****III**

Beståndet domineras helt av björk. Endast enstaka tall och gran förekommer. Träden är klena och står glest. Inga buskar och ingen föryngring finns. Fältskiktet är av frisk örtristyp och utgörs av gräsvegetation, t.ex. kruståtel och rödven. Området betas av kor.

Nr 57 **Blandskog med ädellövinslag****III**

Björk dominerar i beståndet men det finns ett mycket stort inslag av ek. Ett litet inslag av asp och enstaka rönn, tall och gran, förekommer dessutom. Förutom någon medelgrov ek är alla träden klena. Föryngringen utgörs främst av ek men även rönn- och granföryngring finns. Buskskiktet domineras av en. Fältskiktet är av frisk ristyp med kruståtel och piprör som dominerande arter. Dessutom förekommer bl.a. smultron, lingon, ängskovall, gökärt, rödven och gullris. I beståndet finns stenar och stenblock och på sina ställen går berget i dagen. Runt beståndet går ett sågspånsspår.

Nr 58 **Björkskog****III**

Beståndet domineras av björk och har ett stort inslag och ställvis mycket stort inslag av gran. Dessutom förekommer enstaka ek, sälj och tall. Utmed bäcken växer al. Skogen är tät och träden klena. Föryngringen, som domineras av gran, är ställvis tät. Buskskiktet domineras av brakved men även en, vide och hassel finns. Fältskiktet varierar mellan örtristyp och ristyp och markfuktigheten varierar mellan frisk och fuktig. Följande arter ingår bl. a.: blååtel, kruståtel, tuvtåtel, blåbär, lingon, harsyra, smultron, liljekonvalj, vitsippa och älgört. I en sluttning i nordöstra delen av beståndet växer ekar, en ask, rikligt med hassel, blåsippa och harsyra. Inom beståndet finns en betad björkhage. Markägaren planerar att hugga ner beståndet för att omvandla marken till betesmark. Vid en avverkning kunde det vara lämpligt att spara ekarna i sluttningen med blåsippor.

Nr 59 **Björkskog****III**

Beståndet domineras av björk och har inslag av asp, litet inslag av ek och enstaka gran. Skogen är tät och träden är klena. Föryngringen domineras av gran och asp. Dessutom förekommer björk- och ekföryngring. I nordöstra delen av beståndet blir inslaget av gran och granföryngring större. Buskskiktet är sparsamt, endast enstaka enbuskar förekommer. Fältskiktet är till största delen av fuktig ristyp. En liten del är av frisk ristyp. Dominerande arter är blåtåtel, kruståtel och blåbär. Dessutom finns t.ex. lingon och odon.

Nr 60 **Hage med blandade lövträd****III**

Beståndet är en beteshage för hästar. Ek dominerar och ett mycket stort inslag finns av björk. Dessutom finns enstaka sälg. Träden är klena och står glest. Föryngringen är sparsam. Endast enstaka granföryngring förekommer. I buskskiktet finns hassel och en. Fältskiktet är av frisk örtristyp och utgörs av gräsvegetation. Hagen betas av häst. Ädellövskogslagen torde gälla i beståndet.

Nr 61 **Björkskog****III**

Trädskiktet domineras av björk. Enstaka tall, gran och sälg förekommer. Skogen är tät och träden är klena. Föryngringar förekommer sparsamt. Enstaka gran- och sälgföryngring finns. Även buskskiktet är sparsamt. Enstaka druvfläder förekommer. Fältskiktet är av frisk till fuktig ristyp med bl.a. hallon, blåbär, kruståtel, lingon och tuvtåtel. På sina ställen går berget i dagen.

Nr 62 **Blandskog med ädellövinslag****III**

Trädskiktet domineras av björk och har mycket stort inslag av ek, inslag av gran, litet inslag av asp och enstaka tall. Träden är klena. Gran dominerar föryngringen men även ek finns. I buskskiktet finns brakved och en. Blåbär, lingon och kruståtel dominerar fältskiktet som är av frisk ristyp. Dessutom finns bl.a. bergsslok, liljekonvalj och harsyra.

Nr 63 **Blandskog med ädellövinslag****III**

Björk dominerar trädskiktet men stort inslag finns av ek respektive gran. Dessutom förekommer enstaka lind, asp och tall. Alla träd är klena. Föryngringen utgörs av gran och asp. Ställvis är granföryngringen riklig. Buskskiktet domineras av en men även hassel förekommer. Fältskiktet är av frisk ristyp och blåbär, kruståtel och rödven dominerar. Övriga arter är bl.a. odon, blåtåtel, piprör och liljekonvalj. I en lind finns bohål. Några områden betas och har hagmarkskaraktär. I denna senare del är det nyligen röjt och grenar och kvistar har lagts i högar. Ädellövskogslagen gäller troligtvis inom en liten del av beståndet.

Nr 64 **Blandskog med ädellövinslag och björkhage****III**

Trädskiktet domineras av björk och har stort inslag av asp och inslag av ek, tall respektive gran. Alla träd är klena. Föryngringen domineras av gran men även aspföryngring finns. Både föryngring och buskar förekommer dock sparsamt. Utav buskar finns en och brakved. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär, kruståtel, blåtåtel och lingon. På marken ligger mycket grenar och kvistar. En del av beståndet utgörs av en hagmark med ett glest trädsikt som domineras av björk. Här finns enstaka ask, sälg, rönn, tall och gran.

Nr 65 **Hage med blandade lövträd****III**

Beståndet utgörs av hagmarker som till största delen betas. Ek dominerar trädskiktet men ett mycket stort inslag av björk finns. Dessutom finns inslag av lönn och enstaka lind och rönn, Träden står gles och de flesta träden är klana. Någon ek och lönn är medelgrov. På en medelgrov lönn växer lunglav. Föryngringen är ganska sparsam. På ett ställe finns granföryngring, Även lite lindföryngring förekommer, Buskskiktet domineras av hassel men även en finns, Fältskiktet är av frisk örtristyp med kruståtel, tuvtåtel och stagg som dominerande arter. Övriga förekommande arter är t.ex. vitsippa, lingon, harsyra, smultron och viol. Ädellövskogslagen torde gälla i beståndet.

Nr 66 **Betad björkskog****III**

Beståndet domineras av björk och har inslag av gran respektive asp. Skogen är tät och träden är klana, Föryngringen är sparsam. Lite gran-, ask- och björkföryngring finns. Buskskiktet domineras av videbuskar men även en förekommer. Fältskiktet är av frisk ristyp. Blåbär och blåtåtel dominerar. Därutöver förekommer vitsippa, tuvtåtel, lingon, harsyra och hallon, En liten del är röjd och gallrad. Beståndet betas troligen.

Nr 67 **Blandskog av triviallöv****III**

Björk och gran samdominerar i beståndet. Inslag finns av asp och litet inslag finns av ek. Dessutom förekommer enstaka lönn, al och bok. Ett par bokar är grova men för övrigt är träden klana. Gran dominerar föryngringen men även rönn, bok, asp och al finns, Buskskiktet domineras av brakved. Dessutom finns videbuskar. Blåtåtel och skogsfräken dominerar fältskiktet som är av fuktig ristyp. Övriga arter är bl.a. vitsippa, blåbär, kruståtel och lingon. Lågor finns i beståndet. En liten del betas.

Nr 68 **Björkskog****III**

Trädskiktet domineras av björk och har stort inslag av asp respektive gran. Dessutom finns enstaka ek och tall. Några aspar är medelgrova men för övrigt är träden klana. Föryngringen utgörs av gran, lönn och ek. I buskskiktet finns enstaka hassel och en. Fältskiktet är i största delen av frisk ristyp. Inom en liten del är fältskiktet av frisk örtristyp. De dominerande arterna i fältskiktet är örnbräken, rödven och harsyra, men även hundäxing, hallon, skogsbräken, lingon, blåtåtel och smultron finns. Lågor finns. En liten bäck går i beståndet. Vi såg en sparvuggla.

Nr 69 **Betad blandskog med ädellövinslag****III**

Beståndet utgörs av fyra små beteshagar. Björk dominerar trädskiktet och inslag finn, av ek respektive gran. Enstaka lind, lönn, ask, sälj och asp finns även. Alla träd är klana. Rikligt med granföryngring förekommer. Buskskiktet är sparsamt men enstaka en och hassel förekommer. Fältskiktet är av frisk ristyp med rödven, kruståtel och blåbär. Övriga arter är nejlikrot, blåtåtel, harsyra och lingon. Området betas. En eventuell vårdåtgärd är att röja bort granföryngring.

Nr 70 **Alskog och björkskog****III**

Största delen av beståndet utgörs av en alskog med inslag av björk och gran. Andelen björk och gran varierar från att vara inslag till att utgöra ett mycket stort inslag. Inom mindre områden är björk det dominerande trädslaget och där finns även inslag av gran och al samt enstaka ek, lönn, rönn och asp.

Någon ek och björk är medelgrov men för övrigt är träden klena. Föryngringen i beståndet utgörs av gran, al och björk. I buskskiktet finns brakved och vida. Fältskiktet är av fuktig till våt örttyp i största delen av beståndet. Inom några mindre områden är det av örtristyp. I beståndet finns bl.a. följande arter: älgört, tuvtåtel, humleblomster, harsyra, veketåg, lopplummer, majbräken, smultron, rödven och kruståtel. Bäcker finns i beståndet. På vissa ställen har man gallrat och röjt. Några mindre delar av beståndet betas.

Nr 71 **Björkskog**

III

Beståndet domineras av björk och har stort inslag av gran och tall. Enstaka ek och asp förekommer. Alla träd är klena. I föryngringen finns gran, asp och rön,. Buskskiktet domineras av brakved men även videbuskar och en finns. Fältskiktet är till största delen av frisk ristyp. Några mindre områden är fuktiga. Blåbär, blåtåtel, lingon och kruståtel dominerar. Dessutom finns tuvt.åtel, hallon, mjölkört och skogsbräken. En liten del av beståndet betas.

Nr 72 **Hage med blandade lövträd**

I

Största delen av beståndet utgörs av en hage med blandade lövträd. Den norra delen av beståndet utgörs av en betad björkskog med ett alkärr i. I beståndet som helhet dominerar ek. Ett mycket stort inslag finns av björk. Dessutom finns enstaka ask, alm, fågelbär, rön, gran och al i fuktstråket. Ett par alar, någon ek, alm och ask är grova, många ekar och björkar är medelgrova. För övrigt är träden klena. I hagen är trädskiktet glest. I föryngringen, som är sparsam, finns hårt betad ek. I björkskogen finns rikligt med granföryngring. Buskskiktet utgörs i hagen av hassel. I skogen finns enstaka olvon. I hagmarksdelen består fältskiktet av gräsarter som tuvtåtel, rödven och fårsvingel. I björkskogen är fältskiktet sparsamt. Smörblommor, humleblomster och älgört finns i denna del av beståndet. I våraspekten finns vitsippor. Hela området betas. På grund av områdets storlek och många gamla träd är beståndet skyddsvärt. Ädellövskogslagen torde gälla i största delen av beståndet. Ytterligare arter enligt H. Larsson: flenört, hundkex, nässlor, midsommarblomster, nejlikrot.

Nr 73 **Alskog**

II

Beståndet utgörs av en fuktig alskog av örttyp, Ett stort inslag finns av gran och tall, inslag finns av björk och litet inslag finns av ask. Alla träd är klena. Där föryngringen ej är bortröjd utgörs den av gran. I buskskiktet finns olvon. Fältskiktet domineras av tuvtåtel, gullpudra, harsyra och humleblomster. Dessutom finns mannagräs, veketåg, skogsbräken, majbräken, hultbräken och hallon. På våren växer här mycket vitsippor. Lågor och enstaka torrakor finns. Bäcker och fuktstråk finns i beståndet. Beståndet är gallrat och röjt.

Nr 74 **Björkhage**

III

Beståndet domineras av björk och har ett stort inslag av ek. Lönn, ask, asp, sälg och gran förekommer enstaka. I en liten del dominerar ask, trädskiktet är glest i största delen av beståndet och träden är klena. Någon ek är medelgrov. En liten del utgörs av betad björkskog. Föryngringen utgörs av asp och gran. I buskskiktet finns enstaka en. Fältskiktet är av frisk örtristyp och domineras av tuvtåtel, kruståtel och harsyra. Dessutom finns t.ex. rödven, stagg, lingon, ekorrbar och gullris. En liten del är röjd. Beståndet betas.

Nr 75 **Björkskog**

II

Björk är det dominerande trädslaget i hela beståndet. Förutom björk finns det i trädskiktet även inslag av gran och tall, enstaka asp, ek, ask och lönn. Vid fuktstråk växer det al. Inom några områden i beståndet finns ett stort inslag av ek. Några ekar är medelgrova. Där finns rikligt med stora hasselbuskar. Fältskiktet är där av frisk örttyp och innehåller rikligt med vitsippa och blåsippa. Övriga fältskiktsarter är bl.a.: harsyra, desmeknopp, ormbär, midsommarblomster, liljekonvalj, majsmörblomma, tuvtåtel och slidstarr. Inom andra delar av beståndet är fältskiktet mer hedartat och ställvis fuktigt. Kruståtel, blåbär, blåtåtel, lingon, slidstarr, rödven, odon, lopplummer, hultbräken och örnbräken växer där. Men även de något mer krävande arterna tuvtåtel, älgört, kabbeleka och humleblomster förekommer. I beståndet finns förnygring av gran, ek och rönn. Ställvis är granförnygringen riklig. I buskskiktet finns förutom hassel, som dominerar ställvis, även brakved, en och hägg. I en glänta växer backsippa. I området finns en del lågor, torrakor och bohål. En liten del av beståndet betas. Beståndet omger delvis ett nyupptaget hygge.

Nr 76 **Blandskog med ädellövinslag, alskog och björkskog**

III

Sammanställningen av trädskiktet varierar inom beståndet. I den nordvästra delen samdominerar ek, al och björk. I den sydvästra delen dominerar björk men inslag finns av ek. Åt väster får trädskiktet ett mycket stort inslag av tall och gran. På östra sidan om vägen domineras beståndet ställvis av al och ställvis av björk och åt norr finns ställvis stort graninslag. I beståndet som helhet finns dessutom inslag av ask, asp, rönn, tall och gran. Förnygringen domineras av gran, al och rönn men även ek-, björk- och aspförnygring finns. Buskskiktet domineras av hassel, en och brakved på olika ställen. Enstaka olvon förekommer också. Fältskiktet är i största delen av fuktig örttristyp. Inom några områden är det dock av ristyp och ställvis torrare. Bl.a. följande arter finns i beståndet: tuvtåtel, älgört, harsyra, humleblomster, smörblomma, majbräken, hallon, blåtåtel, örnbräken, veketåg, vass, rödven, kruståtel, blåbär, lingon, ljung, grenrör, ängskovall och vitsippa. En del av beståndet betas. I beståndet finns torrakor, diken och strandkant.

Nr 77 **Betad björkskog och eskog**

III

Björk är det dominerande trädslaget. Ett litet inslag finns av asp. Ek, tall, sälk och gran förekommer enstaka. Träden är klana. Förnygringen utgörs främst av gran. Buskskiktet är sparsamt. Brakved och videbuskar förekommer dock. Fältskiktet är dels av fuktig örttyp med älgört och humleblomster som dominerande arter, dels av frisk ristyp med kruståtel och blåbär som dominerande. För övrigt växer bl.a. grenrör, tuvtåtel, veketåg, slidstarr och lingon i beståndet. En bäck rinner genom beståndet. Beståndet betas. Södra delen av beståndet utgörs av en liten kulle omgiven av åker. Där dominerar ek med inslag av björk och asp. Enbuskar, rödven, piprör, gullris och gokärt växer där. Ädellövskogslagen torde gälla i en liten del av beståndet.

Nr 78 **Björkskog**

III

Trädskiktet domineras i hela beståndet av björk. Ett litet område betas och har hagmarkskaraktär, men är under igenväxning. I hagmarken växer förutom björk, även asp och ek. I övriga delar av beståndet finns inslag av gran och enstaka sälk, tall, asp och ek. Al växer längs diken och fuktstråk. Träden är klana. På några ställen finns rikligt med granförnygring. Aspförnygring förekommer också. En är den dominerande busken. Hasselbuskar finns i hagmarksdelen. Fältskiktet är av frisk, fuktig och våt ristyp. Inom betade områden dominerar gräs såsom rödven, tuvtåtel, stagg och kruståtel. Inom resterande delar

av beståndet förekommer bl.a. följande arter: hallon mannagräs, tuvull, pors, Carex sp, brunven, tuv-tåtel, kruståtel, veketåg, smörblomma, humleblomster, blåbär och lingon. Beståndet är delvis betat och delvis gallrat och röjt.

Nr 79 **Betad björkskog**

III

Trädskiktet domineras av björk. Stort inslag finns av gran. Även enstaka rönn, ek och tall finns. I en liten del av beståndet står träden glest. Någon ek och björk är medelgrov, medan resten av träden är klena. Föryngringen är sparsam och utgörs främst av rönn. Ek- och granföryngring förekommer också. Buskskiktet domineras av en, men även hasselbuskar förekommer. Fältskiktet är av frisk ristyp. Kruståtel, rödven, blåbär och lingon dominerar. Övriga arter är t.ex. smultron, humleblomster och smörblomma. Största delen av beståndet betas.

Nr 80 **Ekhage**

II

Trädskiktet är glest och domineras helt av ek. Många träd är medelgrova. Enstaka ask, lind, lönn, rönn, björk, asp och gran finns i hagarna. Föryngringen är för det mesta sparsam och utgörs av asp, björk, rönn och gran. Hassel är den dominerande busken men även enbuskar förekommer. Fältskiktet är av frisk örtristyp och domineras av gräsarter, främst kruståtel och rödven. Övriga arter är t.ex. lingon, fårsvingel, gökärt, smultron och nejlikrot. Enstaka lågor och bohål finns i beståndet. Några stenrösen finns också. Största delen av beståndet betas. Beståndet är välhävdad och innehåller många äldre medelgrova träd vilket motiverar att det blir ett "klass-II"-objekt. Ädellövskogslagen torde gälla i största delen av beståndet. Ytterligare arter enligt H. Larsson: vårbrodd, ängsgröe, hundäxing, daggkäpa, brunört, slåttergubbe, ängsvädd, teveronika, gråfibbla, rölleka, skogsklöver, fyrkantig johannesört, stor blåklocka, ängshavre, bockrot, prästkrage, nässla, hundkex, midsommarblomster och vitsippa.

Nr 81 **Björkhage**

III

Beståndet utgörs av en fårbeteshage. Trädskiktet domineras av björk och har inslag av tall och litet inslag av rönn. Dessutom finns enstaka asp och gran. Trädskiktet är glest och träden är klena. I föryngringen finns endast enstaka björk och gran. Även buskskiktet är sparsamt. Enstaka enbuskar förekommer. Fältskiktet är av frisk ristyp med rödven, fårsvingel, stagg, tuvtåtel och knapptåg. I beståndet finns mycket stenblock. Inom ett område som ej betas är graninslaget större. På en asp växer lunglav.

Nr 82 **Björkskog och ekhage**

III

Största delen av beståndet utgörs av gles och luckig björkskog. I trädskiktet finns enstaka tall, gran, rönn och äppleträd. Alla träd är klena. Föryngringen domineras av gran men det finns även björk-, rönn-, ek- och tallföryngring. I buskskiktet finns en. Fältskiktet är av frisk örtristyp med rödven, smörblomma och hallon som dominerande arter. Dessutom finns t ex blåbär, maibräken, tuvtåtel, rölleka och mjölkört. I denna del har man röjt.

En liten del av beståndet utgörs av en ekhage med stort björkinslag och med enstaka rönn och gran. Träden står glest och varierar från en grov ek, flera medelgrova ekar och björkar till klena träd. Föryngringsskikt och buskskikt är sparsamt. Enstaka björk och en förekommer endast. Fältskiktet, som är av frisk örtristyp, utgörs av gräsvegetation med t ex vitgröe. För övrigt finns växter som smörblomma, smultron och gökärt. I denna del finns några torrakor och gamla träd. Lunglav växer här. Ädellövskogslagen torde gälla i en liten del av beståndet.

Nr 83 **Björkskog****III**

Trädskiktet domineras av björk. Inslag finns av asp, gran respektive tall. Dessutom förekommer enstaka ek och sälg. Be ståndet är luckigt och alla träd är klena. Föryngringen domineras av gran, men även asp- och björkföryngring finns. Inom en del är hägg den dominerande busken men för övrigt finns en och videbuskar. I en sluttning, där hägg dominerar, är fältskiktet av frisk örtristyp med harsyra, smörblomma, smultron, viol och älgört. I resten av beståndet är fältskiktet mer hedartat och på några ställen fuktigare, Där växer rödven, blåtåtel, kruståtel, hallon, humleblomster, knapptåg, lingon och mjölkört. I beståndet finns diken. I vissa delar är det röjt.

Nr 84 **Betad björkskog****III**

Trädskiktet domineras helt av björk, Enstaka sälg, asp och fågelbär förekommer också. Ställvis är skogen tät. Alla träd är klena. I föryngringen finns lite asp och enstaka gran. Av buskar förekommer enstaka en och vide. Fältskiktet är av fuktig örttyp med rödven, älgört och humleblomster som dominerande arter. Dessutom finns t.ex. tuvåtäl, smörblomma, hallon och brännässla. Ett dike finns i beståndet. Beståndet betas.

Nr 85 **Betad björkskog****III**

Beståndet domineras av björk och har stort inslag av gran och tall. Dessutom finns enstaka asp och sälg. Skogen är ställvis gles. Alla träd är klena. I föryngringen finns gran och asp. Buskskiktet domineras av en men även hägg finns. Fältskiktet är av frisk ristyp med kruståtel, rödven och ljung som dominerande arter. Övriga växter är i fältskiktet t.ex. lingon, blåbär, ängskovall och smultron. Beståndet är delvis röjt. Området betas.

Nr 86 **Betad ekskog****II**

Beståndet domineras av ek och har stort inslag av björk. Litet inslag finns av asp och gran. Dessutom förekommer lönn, lind och rönn enstaka. Alla träd är klena. Föryngringen domineras av ek men även rönn-, gran- och aspföryngring finns. Buskskiktet domineras av hassel. Enstaka hägg finns. Fältskiktet är av frisk ristyp där kruståtel och blåbär dominerar. För övrigt finns t.ex. smultron, gökärt, lingon, liljekonvalj, ekorrbär, ärenpris, ängskovall, harsyra och vårfryle. I våraspekten dominerar vitsippor, En liten del är röjd för några år sedan och där har nu kommit upp mycket aspsly. Andra delar är nyligen röjda. Största delen av beståndet betas. Eftersom andelen ek i beståndet är så stor föreslår vi området som klass-II-område. Ädellövskogslagen gäller i största delen av beståndet. Ytterligare arter enligt H. Larsson: ask, fågelbär och nypon.

Nr 87 **Björkskog****III**

Beståndet växer på två kullar. Trädskiktet är glest och beståndet har hagmarkskaraktär men största delen betas ej. Björk är det dominerande trädslaget. Stort inslag finns av ek och inslag finns av gran och tall. Dessutom förekommer enstaka vildapel. Förutom några gamla grova ekar är alla träden klena. Ingen föryngring finns. Buskskiktet domineras av hassel men även enbuskar förekommer. Fältskiktet är av frisk ristyp och utgörs av gräsvegetation t.ex. rödven. För övrigt förekommer t ex örnbräken. Småbiotoper finns i form av stenblock.

Nr 88 **Betad björkskog****III**

Beståndet är delvis luckigt och har små öppna betesytor insprängda. Trädskiktet domineras av björk och har stort inslag av gran och tall. För övrigt finns inslag av asp och enstaka lind, lönn, ek och rönn. Ett par ekar är grova men för övrigt är träden klena. Föryngringen utgörs av gran, björk och asp. Buskskiktet domineras av en. Fältskiktet är av frisk ristyp med kruståtel som dominerande. Dessutom finns tuvtåtel, blåbär, lingon och harsyra. Ett fuktstråk finns i beståndet. Största delen av beståndet betas.

Nr 89 **Betad björkskog****III**

Beståndet domineras av björk och har litet inslag av asp, tall respektive gran. Dessutom finns enstaka lönn. Inom en del är trädskiktet glest och ställvis är trädskiktet luckigt. Föryngringsskikt och buskskikt är sparsamt, Gran- och aspföryngring och enbuskar förekommer. Fältskiktet är av frisk örtristyp med t. ex. rödven, kruståtel, smörblommor, vårfryle och tuvtåtel. Beståndet betas.

Nr 90 **Betad blandskog med ädellövinslag****III**

I beståndet, som är luckigt och har åker och öppna betesytor insprängda, dominerar björk. Inslag finns av ek. Dessutom finns litet inslag av asp resp. av tall och gran. Enstaka rönn förekommer också. Alla träd är klena, förutom en medelgrov ek. Föryngringen utgörs av gran, björk och asp. I buskskiktet finns hassel, krusbär och en. Fältskiktet är till största delen av frisk ristyp men ett litet område är fuktigare. Bland annat följande arter finns i fältskiktet: blåbär, kruståtel, lingon, odon, stagg, knägräs, blååtel, ljung, piprör, tuvtåtel, harsyra, smultron, vitsippa, gökärt och vårtryle. I beståndet finns enstaka torrakor och en bäck. Beståndet betas. Ytterligare arter enligt H. Larsson: brakved, olvon, blodrot, ängsvädd, johannesört, gullris, ängskovall, liten blåklocka, prästkrage, slättergubbe, skogsklöver, käringtand, ögontröst och ärenpris.

Nr 91 **Björkskog****III**

Beståndets trädskikt domineras av björk. Inslag finns av gran. Längs beståndets norra kant är graninslaget stort. I beståndet finns även litet inslag av ek respektive asp. Alla träd är klena. Föryngringen utgörs av gran, asp, rönn och ek. Ställvis är granföryngringen riklig. Buskskiktet domineras av en men även brakved finns. Fältskiktet är av frisk ristyp med blååtel, pipror, kruståtel, blåbär och lingon. I beståndet finns enstaka torrakor. Området är röjt och gallrat. Beståndet betas delvis.

Nr 92 **Björkskog och ekskog****III**

I beståndet, som domineras av björk, finns litet inslag av ek. Inom ett litet område är eken dominerande. I beståndet finns även inslag av asp och enstaka lärkträd och ädelgran. Alla träd är klena. Föryngringen domineras av ek men enstaka granföryngring finns. I buskskiktet finns brakved. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär, kruståtel och ängskovall som dominerande arter. Dessutom finns bl.a. blååtel, piprör, tuvtåtel, rödven, vårfryle, lingon, hallon och liljekonvalj. En stor del av beståndet är gallrat. En liten del av beståndet, med glest trädskikt, betas. Ädellövskogslagen torde gälla i en liten del av beståndet.

Nr 93 **Björkskog****III**

Björk dominerar trädskiktet i beståndet, Inslag finns av gran och enstaka asp, tall och rönn finns också. Alla träd är klena, Föryngringen domineras av asp men även björk- och granföryngring finns. Ställvis är granföryngringen riklig. I buskskiktet som är av frisk ristyp finns bl.a. rödven, fyrkantig johannesört, kruståtel, blåbär, lingon och blåtåtel. Ställvis har man röjt i beståndet.

Nr 94 **Björkskog****III**

Beståndet utgörs av en björkskog med stort inslag av gran och inslag av tall. Dessutom finns enstaka rönn. Alla träd är klena. Föryngringen domineras helt av gran. I buskskiktet finns en. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av blåtåtel, örnbräken och kruståtel. Bland övriga växter finns t.ex. lingon, blåbär, rödven och ängskovall. En liten del av beståndet betas.

Nr 95 **Betad blandskog med ädellövinslag****II**

Beståndet domineras av ek och har ett stort inslag av björk. Inslag finns av gran och litet inslag finns av lönn, ask respektive lind. Dessutom förekommer enstaka rönn, alm och bok. Längs bäcken växer al. Skogen är till största delen gles och träden är klena. Några ekar och askar är medelgrova. Föryngringen utgörs främst av gran men även al-, ask-, ek och aspföryngring finns. Buskskiktet domineras av hassel men även en, hagtorn, hägg, krusbär och olvon förekommer. Fältskiktet är av frisk örtristyp med tuv-tåtel, rödven och smultron som dominerande arter. Dessutom förekommer bl.a. stagg, lingon, blåbär, gullris, liljekonvalj, gökärt, johannesört, teveronika och ängskovall. I våraspekten dominerar vitsippa. Bohål finns. Området betas delvis. Ädellövskogslagen torde gälla i beståndet. Ytterligare arter enligt H. Larsson: fågelbär, nypon, röda vinbär, nejlikrot och brudborste.

Nr 96 **Björkhage****III**

Detta bestånd består av en björkhage som ligger i en sluttning. Björk är det dominerande trädslaget. Litet inslag finns av asp och inslag av ek. Dessutom finns enstaka tallar och lindar. Träden står glest och är klena. Föryngringen är sparsam. Lite asp-, gran- och ekföryngring förekommer dock. Buskskiktet domineras av en men även hassel finns. Fältskiktet är av frisk ristyp. Kruståtel, rödven och ljung dominerar. Övriga arter är bl.a. stagg, blåbär, gökärt, smörblomma och blodrot. Ett litet fuktigt område finns också med t.ex. vekeåtag och odon. Området betas, troligen av får.

Nr 97 **Björkhage****III**

Största delen av området består av små trädgrupper med mellanliggande betesmark. Björk är det dominerande trädslaget men stort inslag finns av ek. Enstaka träd finns av gran, lönn, rönn, sälg, lind och asp. En ek är medelgrov, resten av träden är klena. Föryngringen utgörs främst av gran speciellt i utkanterna av beståndet, Lite aspföryngring finns också. Buskskiktet domineras av stora hasselbuskar. Även brakved och en förekommer. Fältskiktet är av frisk örtristyp och domineras av gräs t.ex. rödven, tuvtåtel, kruståtel. Övriga arter är bl.a. vitsippa, gökärt, smultron och blåbär. Stenrosen finns. Största delen av beståndet betas.

Nr 98 **Björkskog****III**

Trädskiktet domineras av björk. Mycket stort inslag av ek finns i största delen av beståndet. Åt norr

finns ett mindre område där gran och björk samdominerar, Enstaka träd finns av asp, rönn, sälg och tall. I största delen av beståndet står träden glest. Några medelgrova ekar finns, Resten av träden är klana. Föryngringen är riklig och utgörs främst av ek och asp. Björk-, gran-, rönn- och sälgföryngring förekommer också, Buskskiktet domineras av brakved. Dessutom finns enstaka hasselbuskar. Fältskiktet är av frisk örtristyp. Tuvtåtel, kruståtel och blåbär är de dominerande arterna. Ytterligare arter är harsyra, viol, smörblomma, hallon, johannesört, träjon, timotej, mjölkört, rödven och lingon. Några sommarstugor finns i området.

Nr 99 **Bokskog**

II

Bok dominerar helt i en del av beståndet. I övriga delar finns bok med ett stort inslag av ek och inslag av björk. Enstaka asp, fågelbär, gran och lönn finns också, De flesta träden är klana. Någon ek och bok är medelgrov och en bok är grov. En liten del av beståndet betas och har hagmarkskaraktär, Där dominerar klana ekar och björkar. Föryngringen domineras i största delen av beståndet av bok, Även granföryngring förekommer. Buskskiktet är sparsamt, men lite hassel och brakved finns. Fältskiktet som är av frisk ristyp domineras av blåbär och kruståtel. Övriga arter är bl.a. lingon, blåtåtel, harsyra, smultron och träjon. Ådellövskogslagen gäller i delar av beståndet. Ytterligare arter enligt H. Larsson: en, liljekonvalj och vitsippa. Enligt N-O. Hilldén: rönn, berggrö och tuvtåtel.

Nr 100 **Betad ekskog**

II

Trädskiktet domineras av ek och har stort inslag av björk och inslag av gran. Dessutom finns enstaka lönn, asp, rönn och tall. Inom ett område är skogen gles. Alla träd är klana, Föryngringen utgörs av rönn och ek. Buskskiktet är sparsamt. Några stora hasselbuskar finns, Fältskiktet är av frisk örtristyp med harsyra, kruståtel, rödven, piprör, gökärt, smörblomma, liljekonvalj och lingon. På våren finns mycket vitsippor. Största delen av beståndet betas. Ådellövskogslagen gäller i största delen av beståndet. Ytterligare arter enligt H. Larsson: lind, liljekonvalj, ängsvädd, vitsippa och mästerrot.

Nr 101 **Björkskog**

III

Beståndet domineras av björk och har stort inslag av ek respektive gran, Inslaget av gran är störst åt söder. Inslag finns även av asp och dessutom förekommer enstaka sälg, rönn och lönn. Ställvis är beståndet glest och luckigt. Förutom en grov ek är alla träden klana, Ställvis finns riklig granföryngring. För övrigt finns föryngring av ek, lönn, rönn, asp och bok. Vide dominerar buskskiktet men även olvon, hassel och en finns. Fältskiktet varierar mellan ristyp och örtristyp och markfuktigheten varierar mellan frisk och fuktig. Följande arter finns i fältskiktet: blåtåtel, kruståtel, blåbär, lingon, odon, älgört, harsyra, hallon, tuvtåtel, majbräken, smultron. En bäck rinner i beståndet. En liten del är röjd.

Nr 102 **Betad björkskog**

III

Trädskiktet domineras helt av björk. Enstaka asp, tall och gran förekommer också. Inom ett litet område står träden glest. Alla träd är klana. Föryngringen utgörs främst av asp och enstaka gran. I buskskiktet finns ganska mycket enbuskar. Fältskiktet är av frisk ristyp, Rödven, stagg och kruståtel dominerar. Även knägräs, lingon, örnbräken och vitsippa förekommer. En del av beståndet är röjt och gallrat. Beståndet betas.

Nr 103 **Björkskog**

III

Trädskiktet domineras av björk. Stort inslag finns av gran. Enstaka bok, rönn, sälg och asp förekommer också. Al växer på några fuktiga ställen, särskilt utmed bäckarna. Träden är klana, förutom en bok som är medelgrov. Granföryngringen är riklig. Bok-, björk- och rönnföryngring förekommer också. Fältskiktet är i största delen av beståndet av frisk ristyp. Blåbär och kruståtel dominerar. Övriga arter är bl.a. lingon, vårfryle, harsyra, örnbräken, revlumner, gullpudra, majbräken och tuvtåtel. Bäcker rinner genom beståndet.

Nr 104 **Björkskog**

III

I det lilla området åt öster dominerar björk med inslag av asp och bok, samt enstaka rönn, Några aspar är medelgrova. Enstaka gran- och bokföryngring förekommer, Rödven, kruståtel och blåbär dominerar fältskiktet. I det större området åt väster dominerar björk i trädskiktet, Inslag finns av sälg och enstaka gran. Träden står tätt och är klana, Föryngringen utgörs av gran. I buskskiktet finns mycket videbuskar. Fältskiktet är av fuktig och våt örtristyp. Tuvtåtel och humleblomster är de dominerande arterna. Även slidstarr förekommer. I bottenskiktet finns vitmossa. En bäck rinner genom beståndet.

Nr 105 **Bokskog**

I

Denna bokskog ligger insprängd som fragment i barrskog och mellan åkermark. Bok dominerar helt i trädskiktet. Inslag finns av gran, Enstaka björk och asp förekommer. Al växer vid en bäck. Inom några mindre områden växer klen björkskog med enstaka asp, sälg och al, hallon och humleblomster. I bokskogen är de flesta träden klana medan några bokar är medelgrova. Föryngringen utgörs främst av gran sen även bokföryngring förekommer. Fältskiktet är av frisk ristyp. Det är sparsamt och domineras av harsyra och kruståtel. Övriga arter är bl.a. blåbär, vårfryle, slidstarr, lopplummer och revlumner. I våraspekten finns även vitsippa, smultron och tandrot. I ett fuktstråk växer gullpudra, älgört och strutbräken. På flera av träden växer lunglav. Lågor finns. En liten del av beståndet betas. Ädellövskogslagen gäller i beståndet. Ytterligare arter enligt H. Larsson: en, ekorrbar och ängskovall. Enligt N-O. Hilldén: rönn, tuvtåtel, berggrör, skogskovall, tallört, brunört, ängssyra, teveronika, skogsviol, skogsfräken, majbräken, ekbräken och stensöta.

Nr 106 **Björkskog**

III

Trädskiktet domineras av björk. Stort inslag finns av gran respektive sälg. Enstaka lönn, asp och rönn finns också. Träden står tätt och är klana. Föryngringen består av gran. Buskskiktet domineras av videbuskar. Fältskiktet är av frisk örtristyp. Harsyra, tuvtåtel och majbräken är de dominerande arterna. Blåbär, lingon, kruståtel, örnbräken och rödven förekommer också. Enstaka lågor förekommer. En bäck rinner genom beståndet.

Nr 107 **Ekskog**

II

Ek är dominerande i trädskiktet. Stort inslag finns av gran och inslag av björk. Dessutom finns enstaka rönn, alm, asp och tall. Träden är klana. Föryngringen utgörs främst av gran. På några ställen är granföryngringen riklig. Lite ek- och rönnföryngring finns också. I buskskiktet finns många stora hasselbuskar. Även en och brakved förekommer. Fältskiktet är delvis av frisk örttyp med vitsippa blåsippa och harsyra som dominerande arter, dels av ristyp med blåbär, kruståtel och rödven som dominerande arter. Även liljekonvalj, tuvtåtel, vårfryle, ängskovall, vårlök, ormbär, ekbräken och gökärt växer i beståndet.

Flera stora stenrösen finns t området. Ädellövskogslagen gäller i största delen av beståndet.

Nr 108 Alskog

III

I största delen av beståndet domineras trädskiktet av al. Stort inslag finns av gran, inslag av björk, asp och sälg, samt enstaka ask. Närmast åker och väg dominerar björk med inslag av asp. Träden är klena men för det mesta höga. Rikligt med granföryngring finns. Även al- och björkföryngring samt enstaka askföryngring förekommer. Fältskiktet är av fuktig, och på några ställen våt, örttyp. Humleblomster, majbräken och älgört dominerar, även tuvtåtel och hallon finns. En bäck rinner genom beståndet. Eventuellt förekommer bete i beståndet.

Nr 109 Björkskog och björkhage

III

Trädskiktet domineras i största delen av beståndet av björk. Inslag finns av asp och ek. Enstaka al, gran, ask och bok förekommer också. Alla träd är klena. Ställvis är de också lågvuxna och slyartade. I söder betas beståndet och delar av det får här hagmarkskaraktär. Åt norr är trädskiktet glest. Där finns rikligt med aspföryngring. Dessutom finns björk- och granföryngring. Vide är den dominerande busken. Fältskiktet är dels av fuktig örttyp med älgört och humleblomster som dominerande arter, dels av frisk ristyp med blåbär och rödven som dominerande. Övriga arter är bl.a. vitsippa, tuvtåtel och lingon. Bohål finns i en asp.

Nr 110 Alskog och blandskog med ädellövinslag

II

Trädskiktet domineras av al och har stort inslag av gran. Dessutom finns enstaka björk, asp, ek och ask. Träden är klena men mycket höga. Föryngringen utgörs av gran. Enstaka krusbärs- och vinbärsbuskar finns. Fältskiktet är av fuktig örttyp med älgört, humleblomster och majbräken. Dessutom finns bl.a. besksöta, harsyra, smörblomma, hultbräken och hallon. I våraspekten dominerar vitsippor. Beståndet är tidigare röjt. En bäck går genom beståndet.

Inom ett litet område åt öster dominerar björk och det finns ett mycket stort inslag av asp och inslag av ek. Enstaka gran finns också. Rönn- och granföryngring finns och i buskskiktet växer hassel. Fältskiktet, som är av frisk örtristyp, är sparsamt. Bland annat finns vitsippor och hundkex.

Nr 111 Ekskog

III

Beståndet domineras av ek och har inslag av asp respektive björk. Åt söder finns även inslag av gran. En del av beståndet är betad och här finns varken föryngringar eller buskar. I den obetade delen finns stora hasselbuskar. I föryngringen finns ek, gran och asp. Fältskiktet är av frisk örtristyp med bl.a. följande arter: hallon, smultron, teveronika, blåbär, kruståtel, rödven och tuvtåtel. I beståndet finns lågor. Ädellövskogslagen gäller i största delen av beståndet.

Nr 112 Björkskog och ekskog

III

Beståndet utgörs dels av ett område där ek och gran samdominerar och dels av ett område där björk dominerar och har mycket stort inslag av asp. Några ekar och någon asp är medelgrov men för övrigt är träden klena. Av föryngring finns asp, rönn, gran och ek. I buskskiktet förekommer brakved. Fältskiktet är dels av frisk ristyp med blåbär och kruståtel och dels av fuktig örtristyp med humleblomster och

älgört. Enstaka torrakor och bohål finns.

Nr 113 Blandskog av triviallöf och björkskog

II

Beståndet är stort och heterogent. Genom beståndet går en väg. På väster sida om vägen utgörs beståndet av en alskog. I alskogen finns ett mycket stort inslag av björk och inslag av gran. Dessutom finns enstaka säl, ek och asp. Inom ett litet område finns tät björkskog, här betas marken. Även några andra, små delar betas. Förutom några medelgrova alar är träden klena i denna del. I föryngringen finns rönn, gran, al och ek. Brakved dominerar buskskiktet men även hassel, olvon och videbuskar finns. Fältskiktet varierar från ängsserie med älgört, humleblomster och tuvtåtel, över örtristyp med bl.a. hallon, till hedtyp med blåbär och kruståtel som dominerande arter. Dessutom finns majbräken, smultron, vitsippa, slidstarr, harsyra och grenrör. I de betade delarna utgörs fältskiktet av gräsvegetation med bl.a. ängsgröe, rödven, tuvtåtel och fårsvingel. Markfuktigheten varierar mellan frisk och fuktig. En liten del av denna del av beståndet är röjd.

På öster sida om vägen utgörs största delen av en blandskog av triviallöf där björk dominerar och ett stort inslag finns av asp respektive al. Inslag finns av gran. Dessutom förekommer enstaka ask och poppel. Ett litet område domineras av ekar som står glest. Många ekar är medelgrova. För övrigt är träden i beståndet klena. Föryngring finns av björk, al, ask och gran. Buskskiktet domineras av videbuskar. Även en finns. Inom ett litet område finns flera stora hasselbuskar. Fältskiktet är av frisk till fuktig örtristyp i största delen. En liten del utgörs av ristyp. Följande arter dominerar i fältskiktet: älgört, humleblomster, tuvtåtel, rödven och kruståtel. Övriga arter är bl.a. smultron, gökärt, lingon, majbräken, vecketåg, hallon, blååtel, grenrör och nejlikrot. I beståndet finns enstaka torrakor. Beståndet är dikat. Vitsippa dominerar ställvis helt i våraspekten. Eftersom beståndet utgörs av ett så stort lövområde föreslår vi det som ett klass-II-objekt.

Nr 114 Björkskog

III

Beståndet domineras av björk. Inslag finns av gran och tall. Även enstaka al och asp förekommer. Skogen är tät och träden är klena. Föryngringen utgörs av gran och björk. I buskskiktet finns videbuskar. I fältskiktet, som är av fuktig örtristyp, dominerar älgört, humleblomster och hallon. Övriga arter är bl.a. tuvtåtel och blååtel. Skogen är dikad. En del av beståndet betas. Utmed en åker som gränsar till beståndet växer en bård av ekar.

Nr 115 Björkskog

III

Trädskiktet domineras helt av björk. Enstaka asp och säl finns också. Träden står tätt och är klena. Enstaka granföryngringar finns. Buskskiktet domineras av vide. Fältskiktet är av våt örttyp och domineras helt av älgört. Även humleblomster och vitsippor finns. Diken och en bäck finns i beståndet.

Nr 116 Björkskog

III

I trädskiktet dominerar björken helt. Al och gran finns i enstaka exemplar. Träden är klena. Föryngringen utgörs av enstaka gran- och alföryngringar. I buskskiktet växer brakved. Fältskiktet domineras av älgört och hallon och är av fuktig örtristyp. Övriga arter är bland annat majbräken och skogsbräken.

Nr 117 Ekskog

II

I trädskiktet dominerar ek med inslag av asp och ett litet inslag av björk. Träden är klena förutom någon medelgrov asp. Föryngringen är riklig och utgörs främst av ek. Asp-, rönn-, lönn- och enstaka granföryngring förekommer också. Brakved är den dominerande busken men även hasselbuskar finns. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av blåbär och kruståtel. Övriga arter är bland annat vitsippa, blåtåtel, liljekonvalj, hallon, lingon och ängskovall. Stenrösen, enstaka lågor och bohål finns i beståndet. Ädellövskogslagen gäller inom största delen av beståndet.

Nr 118 Ekskog

II

Ek dominerar i trädskiktet. Enstaka björk förekommer också. Träden är klena men resliga. Föryngringen är lågvuxen och utgörs främst av ek, men även rönn-, asp-, lönn- och enstaka granföryngring förekommer. I buskskiktet växer enstaka hassel och videbuskar. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av kruståtel, rödven och blåtåtel. Smultron, mjölkört, piprör, ängskovall, gökärt, daggekåpa, lingon och majbräken är några av de andra förekommande arterna. Vitsippa dominerar helt vår- aspekten. Troligen är beståndet tidigare röjt. På grund av sin storlek och dominans av ek har beståndet ett högt naturvärde. Ädellövskogslagen gäller i största delen av beståndet. Ytterligare arter enligt H. Larsson: liljekonvalj, midsommarblomster, stor blåklocka, vitmåra, flenört, bergslok.

Nr 119 Björkskog

III

Största delen av beståndet utgörs av en björkskog med ett mycket stort inslag av gran och tall och inslag av al. Inom en liten del av beståndet domineras trädskiktet av al och har inslag av gran. Mycket granföryngring finns. Fältskiktet domineras av harsyra och humleblomster. I hela beståndet är träden klena. I föryngringen finns rikligt med gran och enstaka rönn. Buskskiktet är mycket sparsamt. Harsyra och slidstarr dominerar fältskiktet som är av frisk till fuktig örtristyp. Övriga arter är t.ex. älgört, tuv- tåtel, vecketåg, lopplummer och humleblomster. I beståndet finns en bäck. Denna del betas troligen del- vis. En liten del utgörs av en björkhage. Fältskiktet består där av gräsvegetation.

Nr 120 Blandskog av triviallövv

III

I beståndet utgörs ungefär hälften av träden av gran och tall och andra hälften av björk med inslag av asp. Dessutom finns enstaka ek, sälg, rönn och al. Ställvis är skogen tät. Alla träd är klena. Föryng- ringen utgörs av asp, gran och enstaka lönn, Buskskiktet domineras av brakved och vide men även hassel finns. Fältskiktet är av fuktig örtristyp. Blåbär och kruståtel dominerar ställvis. Slidstarr dominerar på vissa ställen och älgört och humleblomster dominerar på andra ställen. Dessutom förekommer bl.a. hallon, grenrör, blåtåtel och lingon. I skogen finns lågor. Ett dike finns i beståndet.

Nr 121 Björkskog

III

En liten del av beståndet utgörs av en betad björkskog där björk är helt dominerande i trädskiktet. I fältskiktet finns tuvåtel, kruståtel och humleblomster. Största delen av beståndet utgörs av en björk- skog med stort inslag av al och inslag av asp. Dessutom finns enstaka lönn, rönn och gran. Träden är klena. Föryngring och buskskikt är sparsamt. Enstaka rönn- och granföryngring och hassel- och vide- buskar finns. Fältskiktet är av frisk till fuktig örttyp med humleblomster och älgört som dominerande arter. Dessutom finns t.ex. smörblomma, skogsbräken, hallon, tuvåtel, smultron, slidstarr, vitsippa och vecketåg. Lågor och en bäck finns i beståndet.

Nr 122 Björkskog**III**

Beståndet utgörs av klen björkskog med stort inslag av tall och gran. Dessutom finns enstaka asp. Föryngringen utgörs av gran. Videbuskar finns i buskskiktet. Fältskiktet är av frisk till fuktig örtristyp med humleblomster och älgört som dominerande arter. Övriga arter i fältskiktet är bl.a. hallon, majbräken och tuvtåtel. Beståndet omges av stora diken. Rikligt med klena lågor finns.

Nr 123 Björkskog**III**

Trädskiktet domineras av björk. Inslag finns av asp, sälg respektive gran. Ställvis är granandelen större. Dessutom finns enstaka lönn och tall. Alla träd är klena. Föryngringen är sparsam, men någon ask- och granföryngring förekommer. Åt norr finns ställvis riklig granföryngring och ställvis är det gallrat. Buskskiktet domineras av videbuskar. Fältskiktet är av fuktig till våt örtristyp där älgört och humleblomster dominerar. För övrigt finns bl.a. smultron, blåbär, kruståtel och brännässla. I beståndet finns en bäck. En liten del av beståndet betas.

Nr 124 Björkskog**III**

Beståndet domineras av björk men har ett stort inslag av gran och tall. Även enstaka asp förekommer. Åt söder är barrinslaget större. Alla träd är klena. Ställvis finns rikligt med granföryngring. För övrigt finns lite björkföryngring. I buskskiktet finns en, brakved och videbuskar. Fältskiktet är åt söder av fuktig ristyp men i övriga delar av frisk ristyp. Dominerande arter är blåbär, kruståtel och lingon. Övriga arter är bl.a. blååtåtel, odon, slidstarr, grenrör och vekeåtag. En liten del av beståndet utgörs av en hagmark där fältskiktet utgörs av gräsvegetation med t ex kruståtel, ängsgröe och tuvtåtel. En liten del av beståndet betas.

Nr 125 Björkskog**III**

Beståndet består av flera mindre områden som har det gemensamt att björk dominerar i trädskiktet. Inslag finns av gran, tall, sälg och asp. Vissa delar betas. Väster om vägen finns en gles björkhage med ett fältskikt som domineras av gräs. I övriga delar av beståndet finns föryngring som främst utgörs av rönn men även av gran, asp och sälg. I buskskiktet finns enstaka enar. Tuvtåtel, kruståtel, blååtåtel och rödven dominerar i fältskiktet som är av frisk ristyp. Dessutom förekommer bl.a. lingon, blåbär och piprör i beståndet.

Nr 126 Björkskog**III**

Detta är en fuktig björkskog som delvis är ett igenväxningsstadium på före detta betesmark. En del av beståndet betas troligen fortfarande. Trädskiktet domineras av björk. Enstaka gran, tall och asp förekommer. Träden är klena och på några ställen lågvuxna. Föryngringen är sparsam och utgörs av gran och björk. I buskskiktet finns enstaka enar. Fältskiktet är av frisk och fuktig örtristyp och domineras på olika ställen av rödven respektive älgört. Övriga arter är bl.a. humleblomster, blååtåtel, blåbär, odon, slidstarr, knägräs, stagg och lingon. Flera diken går genom beståndet. Beståndet är delvis gallrat.

Nr 127 Björkhage**III**

Björk dominerar i trädskiktet. Enstaka rönn, lönn, asp, tall och gran förekommer också. Träden står

glest, Några björkar är grova och medelgrova medan resten av träden är klena. Föryngringen är sparsam och utgörs av asp. I buskskiktet finns några enar. Fältskiktet domineras av rödven och tuvtåtel och är av frisk örtristyp. För övrigt finns bl.a. hallon, rölleka och mjölkört. Området betas.

Nr 128 Björkskog

III

Beståndet domineras av björk, Enstaka asp, rönn, tall och gran finns. Inom ett litet område växer al, där är marken fuktig och träden står på socklar. Utåt kanterna är graninslaget ställvis större. Skogen är på vissa ställen tät. Alla träd är klena och i största delen är träden ganska lågvuxna. Föryngringen domineras av gran. Brakved är den dominerande busken men även vide och enstaka druvfläder finns. Fältskiktet är i största delen av fuktig örtristyp med slidstarr, älgört och grenrör som dominerande arter. Övriga arter är bl.a. humleblomster och tuvtåtel. I andra delar domineras fältskiktet av lingon, kruståtel och rödven och är av frisk ristyp. Övriga arter där är bl.a. blåbär och odon. I beståndet finns enstaka torrakor.

Nr 129 Betad björkskog

III

Beståndet domineras helt av björk. Enstaka tall, gran och sälg finns. Alla träd är klena. Föryngringen domineras av gran. I buskskiktet finns vide. Fältskiktet är av fuktig ristyp med kruståtel, tuvtåtel och rödven som dominerande arter. Övriga arter i fältskiktet är lingon, blåbär, vårtrylle och blåtåtel. Beståndet betas.

Nr 130 Björkhage

II

Hagen ligger i slutningen ned mot Nygårdssjön. Björk dominerar helt i trädskiktet. Ett litet inslag finns av gran och tall. Dessutom finns enstaka rönn och asp. Träden står glest och är klena. Föryngringen utgörs av enstaka granar. Inga buskar finns. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av gräsarter, t.ex. kruståtel, ängsgröe och fårsvingel, Gamla stenrösen och ris i högar finns i beståndet. Beståndet betas. Ytterligare arter enligt H. Larsson: rödven, rödsvingel, ljung, blodrot, ängsvädd, bockrot, liljekonvalj, ängskovall och slättergubbe.

Nr 131 Betad björkskog

III

Beståndet är heterogent och består av små dungar och betade områden, På väster sida om vägen är en stor del hagmark. Där står träden i grupper. Björk dominerar trädskiktet i hela området. På några ställen är inslaget av tall mycket stort. Dessutom finns inslag av asp, ek, rönn och gran. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av gran men även av björk, tall, asp och rönn. Hassel dominerar buskskiktet i hagmarken. För övrigt finns en, vide och brakved. Fältskiktet är av frisk och fuktig ristyp. I betade områden dominerar gräs som t.ex. rödven, tuvtåtel, stagg, fårsvingel, ängsgröe, kvickrot och kruståtel. Rölleka, fyrkantig johannesört och piprör finns också där. I övriga områden växer bl.a. blåbär, blåtåtel, lingon, veketåg, älgört, ängskovall och odon. I hagmarken finns stenrösen och block.

Nr 132 Blandskog av triviallövv

III

Beståndet domineras helt av asp. Enstaka ek, rönn, björk och gran finns. Alla träd är klena. Aspföryngring förekommer rikligt. Dessutom finns enstaka granföryngring. I buskskiktet finns enstaka en. Fältskiktet är av frisk ristyp med tuvtåtel och rödven som dominerande arter. Övriga fältskiktsarter är bl.a. blåbär, lingon, kruståtel och blåtåtel.

Nr 133 Betad björkskog

III

Beståndets trädskikt domineras, i alla delar, av björk. Ställvis finns stort inslag av asp. Dessutom finns enstaka ek, rönn och gran. Ställvis har beståndet hagmarkskaraktär med glest trädskikt, någon medelgrov björk och sparsamt buskskikt. Föryngringen är i beståndet ställvis sparsam och ställvis förekommer asp-, al- och granföryngring. I buskskiktet förekommer en och vide. Fältskiktet är i vissa delar av frisk ristyp och i andra av frisk till fuktig örtristyp. Bland annat följande arter finns i beståndet: tuvtåtel, kruståtel, rödven, knägräs, fårsvingel, veketåg, stjärnstarr, örnbräken, lingon, ljung, gökärt, smultron, harsyra och vitsippa. Största delen av beståndet betas.

Nr 134 Hage med blandade lövträd. björkskog och björkhage

II

Beståndet utgörs av fyra olika delar, En del är en hage med blandade lövträd, en del är en björkhage, en del en betad björkskog och slutligen är en del en björkskog, Här följer en kort beskrivning av varje område. I hagen med blandade lövträd dominerar ek. Flera ekar är medelgrova. Ett mycket stort inslag finns av björk. Dessutom finns enstaka rönn, lind och ask. Trädskiktet är glest. Enstaka enbuskar finns. Fältskiktet är av frisk örtristyp och utgörs av gräsvegetation, smörblommor och smultron. Björkhagen domineras helt av björk. Enstaka ek, asp och gran finns. Några björkar är medelgrova. Fältskiktet är av frisk ristyp med rödven, tuvtåtel, fårsvingel, vitgröe, lingon och gökärt. Den betade björkskogen är en liten del. Björk dominerar helt. Al finns i ett fuktstråk. Enstaka rönn finns. Rikligt med granföryngring förekommer. Fältskiktet är av frisk ristyp med stagg, rödven, tuvtåtel, en starrart, veketåg och lingon. I denna del finns ett fuktigt område. I björkskogen är björk helt dominerade. Enstaka asp och al finns. Skogen är tät. Föryngring och buskskikt är sparsamt. Fältskiktet är av fuktig till våt örtristyp med humleblomster, smultron och blååtel. Övriga arter är tuvtåtel, rödven, lingon, blåbär, hallon, veketåg och majbräken. Ädellövskogslagen gäller i en liten del av beståndet.

Nr 135 Betad björkskog och alskog

III

Beståndet utgörs av många småområden. Björk dominerar. Ett stort inslag finns av asp. Ställvis är asp-inslaget mycket stort. Dessutom förekommer ek, sälg, rönn, al, gran och tall. Ett litet område domineras av al, och en liten del har hagmarkskaraktär och ek dominerar, Några aspar och någon ek är medelgrova. Föryngringen utgörs främst av rönn. Ställvis finns mycket granföryngring. Även asp och ekföryngring finns. I vissa delar finns rikligt med videbuskar och i andra delar är buskskiktet sparsamt, Hassel och brakved förekommer. Fältskiktet är dels av frisk ristyp med kruståtel, blåbär, harsyra och rödven och dels av frisk till fuktig örtristyp med älgört, hallon, vitsippa och smultron. I beståndet förekommer även bl.a. följande arter: tuvtåtel, blååtel, örnbräken, majbräken, odon, lingon och ljung, Stora delar av beståndet betas. Ädellövskogslagen gäller i en liten del av beståndet.

Nr 136 Björkskog

III

Beståndet domineras i centrala delar helt av björk. Åt kanterna blir inslaget av tall och gran stort. Alla träd är klena. Föryngringen utgörs av gran och buskskiktet av vide. Fältskiktet är av fuktig örtristyp. Tuvåtel, rödven och grenrör dominerar på olika ställen. Dessutom finns veketåg, lingon och slidstarr. I beståndet finns diken.

Nr 137 Björkskog

III

Trädskiktet domineras av björk och inslag finns av tall, gran respektive asp. Enstaka lönn och ek finns också. I ett litet område är skogen tät, Träden är klana. Föryngringen är sparsam men gran- och björkföryngring förekommer. Inget buskskikt finns. Fältskiktet är inom ett litet område av örttyp men till största delen är det av ristyp. Markfuktigheten varierar mellan frisk och fuktig. Bland annat följande arter finns: tuvtåtel, rödven, blåtåtel, älgört, majbräken, hallon, kruståtel, harsyra och skogsbräken. En liten del av området är röjd och gallrad.

Nr 138 Hage med blandade lövträd

III

Trädskiktet domineras av ek men ett mycket stort inslag finns av björk, Dessutom finns enstaka rönn, gran, asp och alm. Träden är klana och står glest. Föryngringen är mycket sparsam. Buskskiktet utgörs av enbuskar. Fältskiktet som är av frisk örtristyp domineras av rödven. Övriga växter är t.ex. rölleka, smörblomma, vitgröe, fårsvingel, groblad och svartkämpar. Beståndet betas. På en alm växer lunglav. Ädellövskogslagen torde gälla inom största delen av beståndet.

Nr 139 Björkskog, blandskog med ädellövinslag och björkhage

III

Beståndet domineras av björk. Åt norr finns ett mycket stort inslag av ek. Ställvis finns stort inslag av gran och tall. Rönn, asp och sälg förekommer enstaka och utmed stranden och bäcken växer al. I området finns några medelgrova björkar och ekar. Föryngringen utgörs av gran, ek och björk. Buskskiktet domineras av en men även hägg finns. Fältskiktet är till största delen av frisk ristyp men delvis av örtristyp och utmed stranden är det fuktigare. De dominerande arterna är kruståtel, rödven och tuvtåtel. Övriga arter är t.ex. smultron, fårsvingel, smörblomma, ljung, blåbär, lingon och hallon. Småbiotoper finns i form av bäckar, diken och strandkant. I beståndet utgörs en liten del av en björkhage. Inslag finns där av ek och dessutom förekommer rönn, sälg, asp och tall. Föryngringen utgörs av ek och björk och buskskiktet av en. I fältskiktet finns rödven, tuvtåtel, kruståtel, gökört och hundäxing. Beståndet betas delvis.

Nr 140 Blandskog med ädellövinslag och björkskog

III

I beståndet finns två olika skogstyper. Inom en del samdominerar ek och björk. Där finns även enstaka lind, gran, tall och längs stranden växer det al. Inom en annan del dominerar björk men det finns ett mycket stort inslag av tall och gran. Dessutom finns inslag av asp. Träden i beståndet är klana. Föryngringen utgörs i beståndet av björk, gran, rönn och asp. Inom ett litet område finns mycket granföryngring. I buskskiktet finns ert och hassel. Fältskiktet är i ekdelen av frisk ristyp med kruståtel och rödven som dominerande arter. Som övriga arter finns där bl.a. ängskovall, liljekonvalj, smultron, harsyra och lingon. I den björkdominerade delen är fältskiktet fuktigare och blåtåtel och kruståtel dominerar. Dessutom finns i den senare delen blåbär, lingon och odon. Ädellövskogslagen torde gälla inom en del av beståndet.

Nr 141 Björkskog

III

Trädskiktet domineras av björk. Inslaget av gran är stort eller mycket stort. Skogen är delvis tät och träden är klana. Granföryngringen är riklig. I buskskiktet finns videbuskar. En liten del av beståndet betas och där finns förutom björk endast enstaka granföryngring. Fältskiktet är av frisk och fuktig ristyp. Blåbär, kruståtel, rödven, tuvtåtel och lingon är de dominerande arterna. Dessutom finns bl.a.

skogsbråken, vårfryle, ekorrhör och slidstarr. Diken går genom beståndet.

Nr 142 Betad björkskog

III

Största delen av beståndet utgörs av lövdungar omgivna av betesmark. Björk dominerar i trädskiktet. Inslag finns av asp och gran. Enstaka tall, sälg och ek förekommer också. Träden är kläna. Föryngringen utgörs främst av gran. Enstaka askföryngring förekommer. I buskskiktet växer vide, en och hassel. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av rödven och kruståtel. Även veketåg, stagg, lingon, tuvtåtel, blåbär och hallon förekommer. Bohål och odlingsrösen finns i beståndet.

Nr 143 Ekskog

II

I största delen av beståndet domineras trädskiktet av ek. Några mindre områden domineras av björk respektive asp. I största delen av beståndet finns inslag av gran och tall. En liten del av skogen är tät och i en annan liten del står träden glest. Ungefär halva beståndet är troligen nyligen betat. Där är sparsamt med föryngring. I andra halvan finns rikligt med föryngring av ek, rönn, asp, björk och gran. Hassel är den dominerande busken i hela beståndet. En och brakved förekommer också. Fältskiktet är dels av frisk ristyp med blåbär, kruståtel och hallon som dominerande arter, dels av örtristyp med kruståtel, tuvtåtel och nejlikrot som dominerande. Övriga arter är bl.a. piprör, smultron, lundgröe, fyrkantig johannesört, rödven, slidstarr, vitsippa, blåsippa, teveronika, brännässla, vårfryle och liljekonvalj. I våraspekten finns mycket vitsippor, Enstaka lågor och bohål finns i beståndet. Flera äldre medelgrova ekar och den delvis rikare floran gör området skyddsvärt, Ädellövskogslagen gäller inom största delen av beståndet. Ytterligare arter enligt H. Larsson: gul-, vit- och stormåra, stor blåklocka, mörkt kungsljus, skogsklöver, midsommarblomster, brudborste, kråkvicker, brudbröd, gökärt, käringtand, åkervädd, rölleka, grässtjärnblomma och vårbrodd.

Nr 144 Betad björkskog

III

Björk är det dominerande trädslaget. Stort inslag finns av asp, inslag av gran och tall och litet inslag av ek. Dessutom finns enstaka rönn och sälg. Träden är kläna. Föryngringen utgörs av asp, rönn och gran. Buskskiktet är sparsamt. En, hassel och hägg förekommer. Fältskiktet är till största delen av frisk ristyp. Kruståtel och rödven är de dominerande arterna. Blåbär, piprör, lingon, smultron och tuvtåtel förekommer också. En liten del av beståndet utgörs av fuktig, tät slybjörkskog med älgört och humleblomster. Största delen av beståndet betas.

Nr 145 Betad björkskog

III

Ungefär hälften av beståndet ligger på kullar omgivna av öppen betesmark. Trädskiktet domineras av björk. Stort inslag av asp och inslag av ek finns. Dessutom finns enstaka gran, rönn, lind och sälg. Någon ek och björk är medelgrov medan resten av träden är kläna. Det är sparsamt med buskar och föryngring. Gran-, rönn- och ekföryngring samt hassel, en och hägg förekommer dock. Resten av beståndet utgörs av en björkskog med ställvis mycket stort inslag av gran och tall, inslag av asp och enstaka sälg, Träden är kläna och på något ställe slyartade. Föryngringen utgörs av gran, björk och rönn. Fältskiktet är av fuktig örtristyp med älgört och humleblomster som dominerande arter. I den först beskrivna delen av beståndet är fältskiktet av frisk ristyp. Där växer bl.a. rödven, kruståtel, piprör, tuvtåtel och stagg. Hela beståndet betas. Lågor och bohål finns i beståndet.

Nr 146 Björkskog**III**

Björk dominerar i trädskiktet, Stort inslag finns av gran och tall, inslag av asp och enstaka ek. Alla träd förutom en medelgrov ek, är klena. Föryngringen utgörs av gran, björk och ek. Buskskiktet är sparsamt. Videbuskar, en och hassel förekommer. Fältskiktet är av frisk och fuktig ristyp. Blåbär, lingon och vårfryle, respektive blåtåtel, tuvtåtel, vecketåg och odon är de dominerande arterna.

Nr 147 Björkhage**III**

Trädskiktet domineras helt av björk. Enstaka asp, tall och lönn förekommer också. Små alar växer utmed bäcken. Träden står glest och är klena, förutom några medelgrova aspar. Enstaka granföryngring förekommer. Fältskiktet domineras av olika gräs såsom tuvtåtel, rödven och kruståtel. Vecketåg, stagg och rölleka förekommer också. Beståndet betas.

Nr 148 Björkskog**III**

Trädskiktet domineras av björk. Inslaget av gran är stort, ställvis mycket stort. Inslag finns av al och enstaka sälg och tall. Träden är klena, Granföryngringen är riklig. Buskskiktet är sparsamt men lite videbuskar finns, Fältskiktet är av fuktig örtristyp. Älgört, vecketåg och slidstarr är de dominerande arterna. Även skogsfräken, tuvtåtel, humleblomster, grenrör, lopplummer, lingon och majbräken förekommer. Flera diken går genom beståndet, En liten del är gallrad.

Nr 149 Björkskog**III**

Björk dominerar i trädskiktet. Inslag finns av gran. Enstaka aspar förekommer också. Någon medelgrov asp finns medan resten av träden är klena. Föryngringen utgörs av gran och asp. I buskskiktet finns videbuskar. Fältskiktet är till största delen av frisk ristyp. Ett litet område är fuktigt. Lingon, blåbär, rödven och kruståtel är de dominerande arterna. Humleblomster, nässlor och älgört förekommer också. Många fågelholkar finns uppsatta.

Nr 150 Björkskog**III**

Trädskiktet domineras av björk. Enstaka gran och asp förekommer. Träden är klena. I beståndet finns mycket rikligt med granföryngring. Buskskiktet är sparsamt, endast enstaka videbuskar finns. Fältskiktet, som är av frisk ristyp, är även det sparsamt och domineras av lingon.

Nr 151 Björkskog, ekskog och björkhage**III**

Beståndet består av flera olika delar. Björk dominerar trädskiktet i alla delar utom på en liten kulle där ek dominerar i trädskiktet, En del utgörs av en björkhage med gräsvegetation. I resten av beståndet finns inslag av gran och asp och enstaka sälg, tall och rönn, På några ställen är skogen tät. Träden är klena förutom en medelgrov ek. Granföryngringen är ställvis riklig. Dessutom förekommer rönnföryngring. I buskskiktet finns brakved, en, hägg och vide. Fältskiktet är i delar av beståndet av fuktig örtristyp med blåtåtel, älgört, grenrör, brännässla, tuvtåtel, humleblomster, kruståtel och hallon. I andra delar, särskilt i betade områden är fältskiktet av frisk ristyp med kruståtel, rödven, smultron, tuvtåtel och stagg. Delar av beståndet betas. Ädellövskogslagen gäller inom en liten del av beståndet.

Nr 152 Björkhage**III**

I största delen av beståndet dominerar björken helt i trädskiktet, men inom ett litet område finns ett stort inslag av gran och tall. Enstaka asp, rönn och lönn finns också i beståndet. Träden står glest och är klana. Största delen betas. Föryngringen består av enstaka granar. I buskskiktet finns en. Fältskiktet är av frisk örtristyp. Rödven och fårsvingel är de dominerande arterna. Dessutom finns t.ex. rölleka, ljung, ängshavre; tuvtåtel och smultron. Inom ett litet område växer älgört och humleblomster.

Nr 153 Björkskog**III**

Trädskiktet domineras av björk och har stort inslag av gran och enstaka rönn. Alla träd är klana. Föryngringen domineras av gran men även björkföryngring finns. I buskskiktet domineras brakved, och ställvis finns mycket enbuskar. Fältskiktet är av frisk till fuktig örtristyp med älgört, tuvtåtel, humleblomster; kruståtel, lingon, rödven, knägräs, grenrör och piprör. I beståndet rinner en bäck. En liten del betas.

Nr 154 Björkhage och betad björkskog**III**

Halva beståndet utgörs av en betad björkskog med inslag av tall och enstaka gran. Andra halvan utgörs av en björkhage med enstaka asp. I beståndet är någon björk medelgrov och övriga träd klana. Föryngringen utgörs av björk; gran och asp. I buskskiktet finns en. Fältskiktet är i hagen av frisk ristyp med rödven, tuvtåtel, stagg, fårsvingel och piprör. I den betade skogen är fältskikt av fuktig örtristyp med tuvtåtel, humleblomster, veketåg och starr. I beståndet finns en bäck. Hela beståndet betas.

Nr 155 Björkskog**III**

I detta bestånd samdominerar björk med barrträd i trädskiktet. Enstaka sälg och al förekommer också. Träden står tätt och är klana. Föryngringen utgörs främst av gran och björk. Buskskiktet domineras av vide. Fältskiktet är av fuktig ristyp, Slidstarr dominerar. Övriga arter är bl.a. grenrör, lingon, blåbär, tuvtåtel, rödven, veketåg. I bottenskiktet finns rikligt med vitmossa. Lågor och en bäck finns i beståndet.

Nr 156 Björkskog**III**

Beståndet domineras av björk och har ett stort inslag av gran. Dessutom finns enstaka tall och inom ett litet område dominerar al. Träden är klana och ställvis låga. Granföryngring förekommer rikligt. Enstaka rönn- och björkföryngring finns också. I buskskiktet finns brakved, en och vide samt enstaka druvfläder, Fältskiktet är i den aldominerade delen av örtyyp med älgört och humleblomster. För övrigt är fältskiktet av frisk till fuktig örtristyp, Harsyra, hallon och kruståtel dominerar. Övriga fältskiktsarter är bl.a. vitsippa, slidstarr, veketåg, tuvtåtel, lingon och blåbär, Beståndet är dikat.

Nr 157 Björkskog**III**

Trädskiktet domimeras av björk. Stort inslag finns av tall och inslag av gran. Alla träd är klana. Riklig föryngring finns av videbuskar. Fältskiktet är av frisk ristyp. Rödven, tuvtåtel, lingon, blåbär och slidstarr är de dominerande arterna. Veretåg, knapptåg, stagg, kruståtel och hallon är några av de övriga arter som växer i beståndet. Flera diken går genom beståndet. Beståndet är delvis gallrat.

Nr 158 Hage med blandade lövträd och betad björkskog**III**

En liten del av beståndet utgörs av en betad björkskog. Största delen utgörs av hagmarker där björken dominerar men där det finns ett mycket stort inslag av ek. Dessutom finns enstaka tall, rönn, sälg och vildapel. Några björkar är medelgrova, resten av träden är klena. Föryngring av gran finns i den betade skogen. En är den dominerande busken men även hassel förekommer. Fältskiktet är av frisk ristyp. Kruståtel och rödven dominerar. Lingon, rölleka, smultron, gökärt och tuvtåtel finns också. En bäck och stengärdesgård finns i beståndet.

Nr 159 Hage med blandade lövträd**II**

Beståndet utgörs av hagmarker som till största delen domineras av björk. Stort inslag finns av ek. En liten betad ekskog finns också. I beståndet finns enstaka träd av gran, tall, lönn, rönn, ask, sälg, fågelbär och asp. Några alar står utmed sjön. De flesta träden är klena men någon grov ek och några medelgrova ekar och björkar förekommer. Föryngringen är sparsam. Någon ek-, asp-, björk- och granföryngring förekommer dock. I buskskiktet finns en. Fältskiktet är av frisk ristyp med kruståtel, rödven, ängsgröe och fårsvingel som dominerande arter. Dessutom finns bl.a. ljung, lingon, rölleka, tuvtåtel, humleblomster, krusskräppa, smörblomma, smultron, gökärt och blåbär. Dessa vackra hagmarker är skyddsvärda på grund av sin storlek och de äldre träden. Ädellövskogslagen gäller i en liten del av beståndet.

Nr 160 Björkskog**III**

Beståndet domineras av björk och har ett mycket stort inslag av gran och tall. Dessutom finns enstaka al och sälg. Skogen är tät och träden är klena. Riklig granföryngring förekommer. Inget buskskikt finns. Fältskiktet, som är av fuktig ristyp, är sparsamt. I bottenskiktet finns vitmossa. I fältskiktet förekommer vecketåg, mannagräs, slidstarr, lingon och skogsfräken. Lågor finns.

Nr 161 Björkskog**III**

Beståndet ligger dels på en liten grusås och dels på fuktig och våt mark. På grusåsen dominerar asp, med inslag av gran och enstaka tall och sälg. Föryngringen utgörs av asp och gran. En och brakved är de dominerande buskarna. Fältskiktet domineras av piprör, kruståtel, blåtåtel, slidstarr och rödven. I resten av beståndet domineras trädskiktet helt av björk. Där växer videbuskar i buskskiktet. Fältskiktet är av fuktig och våt örtristyp. Bland annat växer älgört, grenrör, vass, hallon, humleblomster och vitsippa där. Diken, lågor och enstaka torrakor med bohål finns i beståndet. Genom björkskogen har man huggit ut en gata.

Nr 162 Björkskog**III**

I en liten del, som är betad, dominerar björk helt. I buskskiktet finns en. Fältskiktet är av frisk ristyp med kruståtel, blåbär och lingon. Största delen utgörs av lågvuxen, klen björkskog med inslag av gran och enstaka al och tall. Ställvis är skogen tät. Föryngringen domineras av gran men även rönnföryngring finns. I buskskiktet finns brakved. Fältskiktet är av fuktig örtristyp med älgört, humleblomster, vecketåg och rödven som dominerande arter. Övriga arter är bl.a. slidstarr, skogsbräken, lingon och harsyra. Lågor finns. Beståndet är dikat.

Nr 163 Björkskog**III**

I största delen av beståndet samdominerar björk och al i trädsiktet. Inslag finns av gran och enstaka tall och sälg. Åt beståndets kanter i söder och väster är skogen tät och slyartad och domineras helt av björk. Alla träd i beståndet är klena. Föryngringen utgörs främst av gran och björk. Busksiktet domineras av vide och brakved. Fältsiktet är i största delen av beståndet av fuktig örttyp. Älgört och humleblomster är de dominerande arterna. För övrigt finns t.ex. mannagräs, grenrör, slidstarr, vitsippa, lopplummer och lingon. En bäck, små diken och lågor finns i beståndet. En liten del av beståndet är gallrad.

Nr 164 Blandskog med ädellövinslag**II**

I trädsiktet samdominerar björk och asp. Inslag finns av ek respektive gran. Enstaka ask, rönn och sälg förekommer också. Träden är klena. Föryngringen utgörs av gran och ask. I busksiktet finns rikligt med hassel. Fältsiktet är av frisk örttyp med harsyra och smultron som dominerande arter. Även tuvåtél, vitsippa och blåbär förekommer. En liten del av beståndet betas.

Nr 165 Betad björkskog**III**

I största delen av beståndet domineras trädsiktet av björk. Inslag finns av asp, gran respektive tall. På några ställen är graninslaget mycket stort. Enstaka ek och rönn förekommer också. Utefter ett fuktstråk växer al. Föryngringen är sparsam och utgörs av enstaka gran-, asp- och björkföryngringar. Enstaka en och hassel finns i busksiktet. Fältsiktet är av frisk ristyp och domineras av rödven och kruståtél. Lingon, vårfryle, smultron, harsyra, blåbär och älgört förekommer också. Största delen av beståndet betas.

Nr 166 Björkskog**III**

Trädsiktet domineras av björk. För övrigt finns enstaka asp och gran. Föryngringen utgörs främst av gran och björk. Enstaka en och videbuskar finns i busksiktet. Fältsiktet är av frisk ristyp. Blåtåtél, blåbär, lingon och kruståtél är de dominerande arterna. Även odon, tuvåtél och rödven förekommer.

Nr 167 Betad björkskog**III**

Trädsiktet domineras av björk. Inslag finns av gran. Enstaka asp, rönn och sälg förekommer också. Träden är klena. Föryngringen är sparsam och utgörs främst av frisk ristyp med blåbär, kruståtél, lingon och rödven som dominerande arter. Övriga förekommande arter är bl.a. tuvåtél, odon och stagg. Största delen av beståndet betas troligen.

ARTLISTA

BILAGA 2

Latinska namn enligt Krok Almquist: Svensk Flora

<i>Abies</i> sp.	Ädelgran	<i>E. hyemale</i>	Skavfräken
<i>Acer platanoides</i>	Lönn	<i>Eriophorum vaginatum</i>	Tuvull
<i>Achillea millefolium</i>	Rölleka		
<i>Adoxa moschatellina</i>	Desmeknopp	<i>Fagus sylvatica</i>	Bok
<i>Aegopodium podagraria</i>	Kirskål	<i>Festuca ovina</i>	Fårsvingel
<i>Agrostis capillaris</i>	Rödven	<i>F. rubra</i>	Rödsvingel
<i>A. canina</i>	Brunven	<i>Filipendula ulmaria</i>	Älgört
<i>Alchemilla vulgaris</i>	Daggkåpa	<i>Fragaria vesca</i>	Smultron
<i>Alnus glutinosa</i>	Al, klibbal	<i>Fraxinus excelsior</i>	Ask
<i>Antchrisus sylvestris</i>	Hundkex		
<i>Arctium</i> sp.	Kardborre	<i>Gagea lutea</i>	Vårlek
<i>Arrhenatherum pratense</i>	Ängshavre	<i>Geranium sylvaticum</i>	Midsommar- blomster
<i>Asplenium trichomanes</i>	Svartbräken		
<i>Athyrium filix femina</i>	Majbräken	<i>Geum rivale</i>	Humbleblomster
		<i>G. urbanum</i>	Nejlikrot
<i>Betula pubescens/pendula</i>	Glasbjörk/vårtbjörk	<i>Glechoma hederacea</i>	Jordreva
		<i>Glyceria fluitans</i>	Mannagräs
<i>Calamagrostis arundinacea</i>	Piprör	<i>Gymnocarpium dryopteris</i>	Ekbräken
<i>C. cabescens</i>	Grenrör		
<i>C. epigeios</i>	Bergrör	<i>Hepatica nobilis</i>	Blåsippa
<i>Calluna vulgaris</i>	Ljung	<i>Hypericum maculatum</i>	Fyrkantig johannesört
<i>Caltha palustris</i>	Kabbeleka		
<i>Cardamine bulbifera</i>	Tandrot		
<i>Carex echinata</i>	Stjärnstarr	<i>Juncus effusus</i>	Veketåg
<i>C. panicea</i>	Hirsstarr	<i>J. conglomeratus</i>	Knapptåg
<i>C. vaginata</i>	Slidstarr	<i>Juniperus communis</i>	En
<i>C. sp.</i>	Starr		
<i>Chelidonium majus</i>	Skelört	<i>Larix decidua</i>	Lärk
<i>Chrysosplenium alternifolium</i>	Gullpudra	<i>Lathyrus linifolius</i>	Gökärt
<i>Cirisium palustre</i>	Kärrtistel	<i>L. vernus</i>	Vårärt
<i>Convallaria majalis</i>	Liljekonvalj	<i>Lonicera periclymenum</i>	Vildkaprifol
<i>Corylus avellana</i>	Hassel	<i>Luzula pilosa</i>	Vårfryle
		<i>Lycopodium annotinum</i>	Revlummer
<i>Dactylid glomerata</i>	Hundäxing	<i>L. selago</i>	Lopplummer
<i>Danthonia decubens</i>	Knägräs		
<i>Daphne mezereum</i>	Tibast	<i>Malus sylvestris</i>	Vildapel
<i>Deschampsia cespitosa</i>	Tuvtåtel	<i>Maianthemum biofolium</i>	Ekorrbär
<i>D. flexuosa</i>	Kruståtel	<i>Matteuccia struthiopteris</i>	Strutbräken
<i>Dryopteris filix mas</i>	Träjon	<i>Melampyrum pratense</i>	Ängskovall
<i>D. carthusiana</i>	Skogsbräken	<i>Melica nutans</i>	Bergsslok
		<i>Molinia caerulea</i>	Blåtåtel
<i>Elymus caninus</i>	Lundelm	<i>Myrica gale</i>	Pors
<i>E. repens</i>	Kvickrot		
<i>Epilobium angustifolium</i>	Mjölke	<i>Nardus stricta</i>	Stagg

Equisetum sylvaticum	Skogsfräken	Vaccinium myrtillus	Blåbär
Oxalis acetosella	Harsyra	V. uliginosum	Odon
Paris quadrifolia	Ormbär	V. vitis-idaea	Lingon
Phleum pratense	Timotej	Valleriana officinalis	Vänderot
Phragmites australis	Bladvass	Veronica chamaedrys	Teveronika
Picea abies	Gran	V. officinalis	Ärenpris
Pinus sylvestris	Tall	Viburnum opulus	Olvon
Plantago lanceolata	Svartkämpar	Vicia sylvatica	Skogsvicker
P. major	Groblad	Viola sp.	Viol
Poa annua	Vitgröe		
P. nemoralis	Lundgröe	<u>Mossor:</u>	
P. prantense	Ängsgröe	Sphagnum sp.	Vitmossa
Polygonatum multiflorum	Storrams		
Populus sp.	Poppel	<u>Lavar:</u>	
P. tremula	Asp	Lobaria pulmonaria	Lunglav
Potentilla erecta	Blodrot		
Prunella vulgaris	Brunört		
Prunus avium	Fågelbär		
P. padus	Hägg		
Pteridium aquilinum	Örnbräken		
Pulsatilla vulgaris	Backsippa		
Quercus petraea/robur	Bergek/ek		
Ranunculus acris	Smörblomma		
R. auricomus	Majsmörblomma		
Rhamnus frangula	Brakved		
Ribes rubrum	Vinbär		
R. uva-crispa	Krusbär		
Rosa sp.	Nypon		
Rubus idaeus	Hallon		
Rumex crispus	Krusskräppa		
Salix caprea	Sälg		
S. sp.	Videbuskar		
Sambucus racemosa	Druvfläder		
Solanum dulcamara	Besksöta		
Solidago virgaurea	Gullris		
Sorbus aucuparia	Rönn		
Thelypteris phegopteris	Hultbräken		
Tilia cordata	Lind		
Ulmus glabra	Alm		
Urtica dioica	Brännässla		